

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
PRIMĂRIA COMUNEI BĂLTENI
Telefon 0253 233302 ; fax 0353 526136 ;
E-mail : bilteni@gj.e-adm.ro; web-site : www.primaria-bilteni.ro

HOTĂRÂRE

privind aprobarea atribuirii de denumiri străzilor și aleilor din satele componente și aprobarea Nomenclatorului Stradal al Comunei Bălteni, Județul Gorj

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI BĂLTENI

Având în vedere:

- Referatul de aprobare
- Raportul de specialitate al compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Comunei Bălteni;
- Rapoartele de avizare ale comisiilor de specialitate din cadrul Consiliului Local Bălteni;
- Prevederile art. 11 din Ordinul 448/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind prevederile de lucru specifice Registrului Electronic Național al Nomenclaturilor Stradale.
- Prevederile art. 7 din Hotărârea de Guvern nr. 777/2016 privind structura, organizarea și funcționarea Registrului Electronic Național al Nomenclaturilor Stradale
- Prevederile art. 5, al. (1) din Legea nr. 7/1996 a Cadastrului și Publicității Imobiliare, republicată cu modificările și completările ulterioare
- prevederile art. 2, lit. d) din OG nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri republicată, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul ordonanței 57/2019, republicată, cu modificările și completările ulterioare

HOTĂREȘTE:

Art. 1. Se aprobă atribuirea de denumiri străzilor și aleilor din satele componente ale Comunei Bălteni județul Gorj conform anexei nr. 1.

Art. 2. Se aprobă Nomenclatorul Stradal al Comunei Bălteni, județul Gorj conform anexei nr. 2.

Art. 3. Prezenta hotărâre de consiliu local se poate contesta în condițiile prevăzute de Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 zile la Tribunalul Gorj.

Art. 4. Prezenta hotărâre de consiliu local se va comunica: Consiliului Județean, Instituției Prefectului Județului Gorj, SPCLEP Gorj, 5Primarului Comunei Bălteni, Compartimentului Urbanism, Biroului Agricol, Biroului de Taxe și Impozite Locale, Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se va da în mass media, în condițiile legii.

Hotărârea a fost adoptată în ședința ordinară a consiliului local din data de 31.10.2019 cu un număr de ..15. voturi pentru, ...0... voturi împotriva, ..0.. abțineri, exprimate din nr. total de ..15.. consilieri prezenți la ședință și din totalul de 15 consilieri în funcție

Președinte de ședință,

Nr. 47 din 31.10.2019

Avizat,
Secretar UAT Bălteni
Popescu Marius

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
PRIMĂRIA COMUNEI BÂLTENI
Telefon 0253 233302 ; fax 0353 526136 ;
E-mail : bilteni@gj.e-adm.ro; web-site : www.primaria-bilteni.ro

COMUNA BÂLTENI

Comuna Bâlteni este o veche vatră gorjeană. Dovezile Arheologice și toponomia locală atestă existența omului în aceste locuri încă din comuna primitivă, prin obiectele confecționate din diferite materiale (ciocane și topoare de piatră în zona Cocoreni și Peșteana Jiu). Aceste

meleaguri făceau parte din voievodatul lui Litovoi, iar pe aici treceau vechile drumuri comerciale ce legau ținuturile dunărene cu Țara Hațegului.

Poziționată în S-V țării, comuna Bâlteni se află în partea centrală a județului Gorj, fiind la 35 km Sud de municipiul Târgu Jiu; are o suprafață de 9.160 ha și de o populație de aproximativ 10.000 de locuitori.

Comuna Bâlteni s-a constituit la ultima împărțire administrativă din 1968 prin unirea fostelor comune Peșteana-Jiu cu Moi, fiind format din 5 sate dispuse pe direcția N-V, astfel: Moi-Vlădueni-Bâlteni-Peșteana-Jiu-Cocoreni, cu reședința la Bâlteni, toate de-a lungul drumului European E79, pe malul stâng al Jiului.

Satele componente sunt de tip răsfirat, alungit, de-a lungul șoselei (Moi-Vlădueni-Cocoreni), iar ceva mai adunate Bâlteni și Peșteana-Jiu. Ca număr de locuitori sunt sate mijlocii, Moi, Vlădueni și Cocoreni și mari, Bâlteni și Peșteana-Jiu.

De-a lungul timpului componentele comunei s-au schimbat adesea. Până în anul 1968 erau comunele Moi și Peșteana-Jiu care s-au unit și au format comuna Bâlteni. În documente apare în 1956 și comuna Vlădueni.

Conform recensământului efectuat în 2011, populația comunei Bâlteni se ridică la 7.126 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 7.999 de locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt români (93,22%), cu o minoritate de romi (2,53%).

Ocupația de bază a locuitorilor a fost și este agricultura (reprezentată de culturi temporare-cereale, leguminoase și culturi permanente de viță-de-vie și pomi fructiferi), creșterea animalelor (bovine, ovine, porcine, caprine, păsări etc.) dar s-au adăugat și extracția țițeiului, respectiv, exploatarea cărbunelui.

Transformările socio-economice au fost influențate și de dezvoltarea învățământului. Primele taine ale cititului, scrisului și povestitului s-au desprins în tinda bisericilor.

Prima școală condusă de un dascăl este din anul 1859, primul învățător fiind Ioan Sandu.

După 1900, mai exact în 1910, Dincă Schileru, una dintre personalitățile importante ale comunei, dar și ale județului, construiește o școală cu două săli de clasă, cancelarie și dependințe, inaugurată la 21 mai 1911, pe care mai târziu o donează comunității.

Anexa nr. 1

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR) DIN SATELE APARTINĂTOARE COMUNEI BÂLTENI, JUDEȚUL GORJ

SAT MOI - COMUNA BÂLTENI

1.	Strada Dincă Schileru	Dincă Schileru (6 noiembrie 1846-3 iunie 1919), s-a născut într-un sat din plaiul Vulcan, iar, după ce s-a căsătorit, s-a mutat, în anul 1868, în comuna de reședință a soției, la Bâlteni, în județul Gorj, unde a trăit până la sfârșitul vieții. Acolo a ridicat, alături de conacul familiei, și biserica și școala (a ajutat și elevii săraci), locașuri care exista și în ziua de azi. Și-a câștigat existența mai întâi dintr-un atelier de croitorie, impunând modelul costumului popular local
----	--------------------------	---

		și apoi din negoț și agricultură. Dincă Schileru a creat chiar și un model de costum popular românesc care s-a păstrat până în prezent. Specialistul în etnografie Olga Horșia menționa în volumul „Dincă Schileru – o legendă vie a Gorjului”: „Meșter cunoscut, cu atelier important în zona Gorjului – a creat o modă a costumului oltenesc, cu piesele foarte bogat decorate, cunoscut sub numele de costum schileresc“.
2.	Strada Salcâmlilor	Salcâmul este un arbore care crește până la 30 m înălțime. În tradiția populară, lemnul său tare era folosit la prepararea uneltelor și diferitelor obiecte casnice, iar florile se foloseau pentru vopsitul bumbacului și a mătăsii în galben. Salcâmul este foarte des întâlnit în această zonă.
3.	Strada Lalelelor	Lalelele sunt flori remarcabile care par să aibă puterea de a captiva inimi. Deși obsesia olandezilor pentru lalele este foarte cunoscută, lalelele au avut perioade în care "au fost la putere" și în alte țări. Prima dată, acest lucru s-a întâmplat în Turcia, în anii 1500, perioada în care exista Imperiul Otoman. Gingașe, grațioase, multicolore, lalelele ne încântă privirile în fiecare primăvară la porțile localnicilor.
4.	Aleea Teilor	Teiul este răspândit prin pădurile din regiune. Prietenos, înmiresmat și dătător de bună-dispoziție, teiul este pentru noi arborele asociat cu cel mai mare poet romantic, Mihai Eminescu. Atât de des invocat în versurile sale, teiul ne aduce în casă parfumul verii în zilele friguroase de iarnă când stăm la căldură și savurăm o ceașcă din licoarea delicioasă.
5.	Aleea Brazilor	Ca simbol, bradul întruchipează veșnicia, rezistența și capacitatea de a crește în orice condiții. Bradul, cu crengile mereu verzi, pe lângă aspectul decorativ și utilitatea ca generator de oxigen, a fost de-a lungul timpului prezent într-o serie de evenimente importante pentru viața omului. Din vremuri străvechi s-a păstrat în zonă și celebrarea bradului în ajunul nunții, la casa miresei.
6.	Aleea Nucului	Nucul crește pe meleagurile noastre de mai bine de două milenii. Nucul "comun", numit și nuc persan, nuc englezesc sau uneori nuc românesc are denumirea științifică <i>Juglans regia</i> . Nucul predomină în grădinile localnicilor.
7.	Aleea Stejarilor	Stejarul este un arbore puternic și robust care poate trăi peste 1000 de ani, este un arbore din zona, înalt, cu ramuri puternice, noduroase, coroană largă și bogată.
8.	Aleea Mărgăritarului	Plantă cu flori mici și grațioase, cu un parfum de o finețe inegalabilă, mărgăritarul este una dintre cele mai îndrăgite flori, simbol a tot ceea ce natura ne poate oferi mai frumos. Se regăsește adesea în grădinile locuitorilor.
9.	Aleea Lămâiței	Lămâița este un arbust rigid, cu un miros citric, cu flori albe care apar la finele primaverii sau începutul verii. Este o specie exotică originară din Europa de Sud și Caucaz. Îl întâlnim din ce în ce mai des cultivat de locuitori pentru mirosul său deosebit.

10.	Strada Ploilor	Numele de plop provine din Roma Antica. In timpul secolului al 6-lea, romanii au plantat plopi în zonele în care aveau loc întâlniri publice. Lemnul de plop este usor și puternic în același timp. Din aceasta cauza a fost folosit ca material perfect pentru construirea de scuturi de luptă în trecut. În prezent lemnul este folosit de localnici pentru a face linguri, tocătoare de bucătărie dar și pentru a construi mobilă.
11.	Aleea Garofiței	Garofița este una dintre cele mai frumoase flori de primăvară. Garofițele încep să înflorească de la sfârșitul lui aprilie și în funcție de varietate, vara le poate găsi tot încărcate de flori și parfum. Simpaticele garofițe, colorate, parfumate și puțin pretențioase, își găsesc loc în orice fel de grădină.
12.	Aleea Fagului	Fagul are numele de origine grecească „phagein” care înseamnă „a mânca”, deoarece nucile fagului numite „jir” sunt comestibile. Fagul este folosit în tratamente tradiționale pentru combaterea febrei, vindecarea rănilor (în amestec cu alte plante), a reumatismului. Fagul este foarte răspândit în pădurile din zonă.
13.	Aleea Lacurilor	Lacurile din această zonă, sunt superbe și când soarele se privește în luciul lor, și când stropii de ploaie le ciupecș ușor oglinda, și când ceața îi învalue în misterioase fuioare de păclă. E un loc în care poți lăsa deoparte iureșul vieții de zi cu zi, admirând așternutul verde întins pe oglinda apei.
14.	Aleea Cocorului	Cocorul (<i>Grus grus</i>) este o pasăre migratoare cu ciocul ascuțit, cu gâtul și cu picioarele lungi, cu penele cenușii și cu o pată roșie pe cap. El poate fi zărit în zonă în perioada de migrare.
15.	Strada Apicultorilor	Apicultura sau stupăritul este unul din sectoarele agriculturii cu cele mai vechi tradiții. Strămoșii poporului român, se ocupau cu creșterea albinelor de la care obțineau miere, ceară și alte produse apicole. Locuitorii din această zonă se ocupa cu această activitate deoarece apicultura, este benefică prin faptul că albinele au o contribuție importantă și la creșterea recoltelor din zonă prin polenizare.
16.	Aleea Magnoliei	Magnolia a fost denumită după Pierre Magnol, un renumit specialist în botanică și director al Grădinii Botanice din Montpellier (sudul Franței). Numele de Magnolia a fost desemnat în anul 1694. Magnolia este un arbust foarte apreciat în România, care iubeste soarele și spațiul liber. Este des întâlnită la porțile sătenilor.
17.	Aleea Nuferilor	Nuferii au fost întotdeauna admirați pentru aspectul lor deosebit, florile albe sau roz, imense, cu frunze cât palma, care plutesc pe oglinda apei. Nuferii sunt plante perene, originare din Europa, Africa și Orient, cărora le place să trăiască pe lacuri, bălți sau ape ușor curgătoare, se regăsesc pe lacurile din zonă.
18.	Strada Ungureni	Denumire dată locuitorilor români originari din Transilvania (în special din Mărginimea Sibiului), care, practicând păstoritul transhumant, s-au stabilit în Muntenia și Oltenia, întemeind sate noi.
19.	Aleea Izlaz	Straduța se termină unde începe un câmp înverzit și plin cu flori folosit ca pășune unde localnicii își pasc animalele din cele mai vechii timpuri.
20.	Aleea Viorelelor	Vioreaua este o plantă, tinctorială, decorativă și medicinală. Florile se mai folosesc și la vopsitul fibrelor naturale în albastru. Vioreaua iubeste padurile umbrite de foioase, crește în desișuri cu soluri afânate din zonă.

21.	Strada Gladiolelor	În trecutul îndepărtat, gladiola era socotită planta victoriei, fapt pentru care era purtată în războaie, în timp ce bulbii acestei plante erau ținuți la gât de către luptători, ca amulete. De-a lungul timpului, bulbii de gladiole au servit ca etalon în cadrul schimburilor dintre pasionații de flori.
22.	Aleea Vânătorilor	Vânătoarea este o artă de a trăi, reprezintă însăși istoria omenirii. Dorința de a stabili o legătură strânsă cu natura, dincolo de cărările bătorite, este ceea ce îi unește pe pasionații acestui sport. Încă din cele mai vechi timpuri în această zonă vânătoarea era foarte practică. Este locul de întâlnire a vânătorilor înainte de a pleca la vânătoare.
23.	Aleea Lavandei	Lavanda este cultivată de mii de ani pentru parfumul său deosebit, dar și pentru proprietățile sale calmante și antiseptice. Gospodinele plantează lavanda în fața trandafirilor pentru a fi protejați de dăunători.
24.	Aleea Pinilor	Nici într-un alt loc nu veți putea respira la fel de ușor ca și în pădurea de conifere. Proprietățile curative ale pădurilor de conifere au fost cunoscute de mult timp. În timpul epidemiilor strămoșii noștri aduceau în casă ramuri de molid și de pin, pentru a dezinfecta aerul.

SAT VLĂDULENI – COMUNA BÂLTENI

1.	Strada Dincă Schileru	Fecior de țărani moșneni înstăriți, nepot al lui Dinu Scheleru, vătaf de plai al Plaiului Vulcan și al lui Constantin Căpraru Beuran, plăieș din Schela, nepot de pandur de-al lui Tudor, Dincă Schileru este considerat primul țărăn în Parlamentul României (1879- 1916). Dincă Schileru a făcut, în Oltenia, prima încercare rudimentară de a scoate petrol, în anul 1883. A construit o turlă de lemn și a început să foreze, dar a fost oprit de o erupție de gaze și apă sărată, fapt consemnat în arhivele Ministerului Agriculturii din acele vremuri. A fost deschizător de drumuri și în minerit, el descoperind la Schela, în comuna natală, singurul zăcământ de antracit din România care există și la ora actuală, dar se află în conservare. În anul 1879, Dincă Schileru a început o lungă carieră de parlamentar în gruparea liberală condusă de C.A. Rosetti și, mai târziu, de urmașii acestuia. A fost ales deputat, cu intermitențe, până în 1911, în Colegiul III din Gorj.
2.	Strada Sergiu Nicolăescu	Sergiu Florin Nicolaescu (n. 13 aprilie 1930, Târgu Jiu, România – d. 3 ianuarie 2013, București, România) a fost un regizor, scenarist, actor și, după 1989, politician român. Este de departe cel mai prolific și mai vizionat regizor român din toate timpurile: 54 filme, plus 27 coproducții și peste 1 miliard de spectatori (majoritatea din China și Rusia, dar și 130 milioane de spectatori din România). Pe 30 mai 2015 Sergiu Nicolaescu a primit postum, în semn de recunoaștere și respect, o stea pe Walk of Fame (Aleea Celebrităților) din București. Sergiu Nicolaescu a debutat "fulminant" în filmele de lung metraj cu o "co-producție monumentală, cu filmul Dacii", constata Grid Modorcea. Acesta continuă: "Sergiu Nicolaescu este primul cineast român care introduce în filmul românesc luptele dintre armate, mari armate, ca în legende. De fapt el reînnoadă un fir istoric, cel început cu Independența României (1912)."

		A devenit cunoscut prin mega-producții istorice ca Dacii (1966) și Mihai Viteazul (1970), precum și pentru seria de filme polițiste centrate în jurul personajului fictiv Comisarul Moldovan. Nicolaescu a interpretat de asemenea rolul ilegalistului comunist Andrei în serialul de propagandă Pistruiatul (1973).
3.	Aleea Slt. Ion Simion	Simion Ion - erou al revoluției, născut în data de 23.05.1970, original din Caracal, județul Olt, soldat în termen MapN. A fost împușcat pe data de 23.12.1989 la București în zona Televiziunii.
4.	Aleea Slt. Dumitru Bărboi	Bărboi Dumitru - erou al revoluției, născut în 09.12.1970, originar din satul Vlăduțeni, Comuna Bălteni, Județul Gorj, soldat la UM 0865 Câmpina, a fost împușcat în măcelul din 23 decembrie 1989, de la aeroportul Otopeni.
5.	Aleea Slt. Vasile Militaru	Militaru Vasile - erou al revoluției, născut la data de 11.02.1969, originar din Călnic, județul Gorj, soldat în termen la UM 0829, a fost împușcat pe 23 decembrie 1989 în zona aeroportului Otopeni.
6.	Aleea Slt. Mihai Cristian Oancea	Oancea Mihai Cristian - erou al revoluției, născut la data de 28.04.1967 la Târgu Jiu, Județul Gorj, maistru militar la UM 01864 Sibiu, a fost împușcat pe data de 22 decembrie 1989 la Sibiu.
7.	Aleea Slt. Ion Fota	Fota Ion - erou al revoluției, născut în data de 09.03.1971 originar din Stoinea, județul Gorj, soldat în termen la UM 0865 Câmpina, a fost împușcat pe data de 23 decembrie 1989 la București pe Aeroportul Otopeni.
8.	Aleea Slt. Grigore Cătălin Haidău	Haidău Grigore Cătălin - născut la data de 25.07.1970 la Târgu-Jiu, Gorj, elev la Școala de Ofițeriși Artilerie Antiaeriană din Brașov este unul din eroii de la revoluție din decembrie 1989. Era un tânăr pasionat de poezie, înflăcărat de idealurile naționaliste. Cătălin Grigore Haidău era un patriot, spirit care avea să-l împingă în lupta în care avea să sfârșească. A murit în noaptea de 23 spre 24 decembrie 1989.
9.	Aleea Slt. Corneliu Bordeiu	Bordeiu Corneliu - născut în data de 01.03.1970, originar din localitatea Alimpești, județul Gorj, soldat în termen la UM 01295 Constanța, este unul dintre numeroși eroi ai revoluției din 1989.
10.	Aleea Slt. Iuliu Cuznețov	Printre sufletele nevinovate care au plătit cu viața îndrăzneala de a fi tânăr aflat la datorie, în acele vremuri, se numără și Iuliu Cuznețov, soldat în termen la UM Câmpina, născut în Motru, la 07.06.1971. În dimineața zilei de 23 decembrie 1989, trei camioane pline cu soldați, de la unitatea din Câmpina, au ajuns la Aeroportul Otopeni, pentru întărirea pazei. Printre cei 34 de ostași uciși s-a aflat și eroul nostru, Iuliu Cuznețov, care avea numai 18 ani și o mulțime de vise pentru viitor.
11.	Strada Bisericii	Biserica - este un edificiu construit și amenajat pentru practicarea de activități religioase, în special pentru oferirea serviciilor cu caracter confesional. În acest sens - de lăcaș de cult, termenul este cel mai des folosit de creștini pentru a se referi la clădirile lor de practicare a religiei. În arhitectura creștină tradițională, majoritatea bisericilor au planuri în formă de cruce creștină. Parohia este formată din toți credincioșii care vin regulat la o biserică, care formează astfel o adevărată familie duhovnicească și care participă la viața liturgică a bisericii.

12.	Strada Trandafirilor	În anul 1986 trandafirul a devenit emblema florală a Statelor Unite. Trandafirii sunt flori minunate, care au inspirat numeroși poeți, pictori sau grădinari. Cu toții știm că trandafirul este un simbol al frumuseții, al păcii și un deosebit dar al naturii. Iubim aceste flori fie că sunt așezate într-un buchet luxuriant, prinse în părul unei doamne, fie chiar sub formă de "cascadă" în grădinile noastre.
13.	Aleea Izvorului	Curge agale din mijlocul pământului și străbate ușor întinderile dealurilor pentru a ajunge la poalele satului liniștit. Au fost descoperite infinite izvoare care au fost îngrădite, au fost pietruite și îmbrăcate în haina sfântă de către om pentru apa lor minunată. Face parte din natura, este creată pentru întreg universul și nimic nu poate exista fără de apă. Apa, izvorul vieții noastre este întâlnit adesea la marginea șoselelor pentru a liniști setea trecătorilor.
14.	Aleea Crizantemei	Supranumită "floarea Orientului" sau "floarea vieții", crizantema este una dintre cele mai prețioase flori, dar și una dintre cele mai grațioase plante chinezești. Românii le consideră "florile Sfântului Dumitru", celebrat de Biserica Ortodoxă la 26 octombrie.
15.	Aleea Florilor	Florile colorate aruncate razlet împrăștie un miros amețitor, mii de culori și parfumuri se îmbină perfect, este o priveliște minunată când te uiți la fiecare floare care parcă îți zâmbeste și te roagă să nu o rupi, fiecare mireasmă se distinge perfect, iar culoarea fiecărei flori îți captează privirea.
16.	Aleea Slt. Valentin Merișescu	Valentin Merișescu născut la data de 23.02.1968 este un tânăr erou din Târgu Jiu care a pierit în luptele Revoluției pe 24 decembrie 1989. Acesta era soldat jandarm la o unitate militară din Câmpina – UM 0563 MI, iar în ziua în care și-a pierdut viața a fost trimis, alături de alți colegi, să apere Aeroportul Otopeni. Din păcate, aceștia au fost confundați cu presupuși teroriști, fiind uciși pe loc.
17.	Aleea Macului	Legenda de origine greacă spune că macul a fost creat de Demetra, zeița agriculturii și a roadelor pământului, pentru a putea dormi, după ce fiica sa, Persefona a fost răpită de Hades și dusă în Infern. În mitologia romană Demetra poartă numele de Ceres. Legenda spune că Somnus, zeul somnului, a creat macul, pentru a o ajuta pe Ceres, zeița recoltelor. Ceres era epuizată după ce-și căutase fiica rătăcită, motiv pentru care nu mai avea putere să dea rod lanurilor de grâu. Macii au ajutat-o să doarmă și după ce și-a revenit, grâul a început să crească din nou. De aici, credința populară că prezența macilor în lanul de grâu este esențială pentru recoltă
18.	Aleea Slt. Gheorghe Digulescu	Digulescu Gheorghe - erou al revoluției, născut la data de 31.01.1968 la Bumbesti – Pițic, Județul Gorj, soldat în termen la UM 01910 Predeal, a fost împușcat pe data de 23 decembrie 1989 la Brașov.
19.	Strada Gării	Primele exploatari de lignit la zi se deschid, începând din anul 1956, în zona Rovinari - Gorj, pentru transportul cărbunilor spre marii consumatori au fost construite șase linii ale cărbunelui, astfel a apărut și linia Târgu Jiu-Turceni-Filiași (77 km), construită în anul 1967. În zonă există o gară micuța folosită de localnici.

SAT BÂLTENI – COMUNA BÂLTENI

1.	Strada Dinca Schileru	Dincă Schileru s-a născut într-un sat din plaiul Vâlcan, iar, după ce s-a căsătorit, s-a mutat, în anul 1868, în comuna de reședință a soției, la Bâlteni, în județul Gorj, unde a trăit până la sfârșitul vieții. Și-a câștigat existența mai întâi dintr-un atelier de croitorie, impunând modelul costumului popular local și apoi din negoț și agricultură. „Pe la 1880, avea acum 34 de ani, era unul dintre cei mai importanți proprietari funciari locali, priceput în cultura cerealelor, pomilor fructiferi și viței de vie. Creșterea cailor se adăuga precum o pasiune de suflet. A construit mori și joagăre și a achiziționat spații întinse de pădure“, spune istoricul Cornel Șomăcu, secretar general al filialei Gorj al societății de Științe Istorice din România. Notorietatea câștigată ca urmare a rezultatelor economice înregistrate l-a propulsat și în viața publică. „Fără intervenția administrației sau guvernului, a fost ales de țărani gorjeni în Consiliul local, în anul 1876. Consilier și vicepreședinte în deceniul care a urmat, Dincă Schileru s-a remarcat prin vehemența și curajul opiniilor sale care au culminat cu un atentat la adresa vieții sale, din fericire nereușit, în 1880“, precizează istoricul gorjean.” Pentru că a scăpat cu viață din atentat, el a ridicat pe marginea drumului care leagă Gorjul de județul Dolj un monument înfățișând un inger. În seara de vineri, 24 octombrie 1880, pe când avea 34 de ani, întorcându-se de la ședința Consiliului Județean, de la Târgu Jiu, Dincă Schileru a fost împușcat, într-un atentat pus la cale de doi săteni, Grigorie Bălțeanu și Dumitrache Șandru, primul fiind chiar primarul comunei. La proces, acesta a recunoscut că-l invidia pe Dincă pentru succesele sale economice pe care le avea în comuna unde era considerat venetic, el fiind din Schela. În anul 1879, Dincă Schileru a început o lungă carieră de parlamentar în gruparea liberală condusă de C.A. Rosetti și, mai târziu, de urmașii acestuia. A fost ales deputat, cu intermitențe, până în 1911, în Colegiul III din Gorj, cu toate că n-a făcut decât 42 de zile de școală. În mod corect se afirmă că dincolo de exagerări, Schileru nu a fost doar un personaj pitoresc, nici «apostolul imaculat al satului gorjan» și nici politicianul urmărit exclusiv de interesele sale“, arată Cornel Șomăcu. Dincă Schileru era mândru de originea sa țărănească și o recunoștea peste tot.
2.	Aleea Tudor Vladimirescu	Tudor Vladimirescu (n. 1780, Vladimir, Țara Românească – d. 8/20 iunie 1821, Târgoviște, Țara Românească) a fost o figură emblematică pentru istoria Țării Românești la începutul secolului al XIX-lea, fiind conducătorul Revoluției de la 1821 și al pandurilor. S-a născut în satul Vladimir, județul Gorj într-o familie de moșneni. A învățat carte și limba greacă în casa boierului Ioniță Glogoveanu, din Craiova, care a făcut din inteligentul și destoinicul băiat administrator de moșie și care l-a folosit în afacerile de negoț, mai ales la exportul de vite.
3.	Aleea Tudor Arghezi	Tudor Arghezi (pseudonimul lui Ion Nae Theodorescu, n. 21 mai 1880, București – d. 14 iulie 1967) a fost un scriitor român, cunoscut pentru contribuția sa la dezvoltarea liricii românești sub

		<p>influența baudelairianismului. Opera sa poetică, de o originalitate exemplară, reprezintă o altă vârstă marcantă a literaturii române. A scris, între altele, teatru, proză (notabile fiind romanele Cimitirul Buna Vestire și Ochii Maicii Domnului), pamflete, precum și literatură pentru copii. A fost printre autorii cei mai contestați din întreaga literatură română. Pseudonimul Arghezi provine, explică însuși scriitorul, din Argesis. Ovid S. Crohmălniceanu propunea în studiul consacrat operei poetului din Istoria literaturii române între cele două războaie mondiale o altă explicație, pseudonimul ar proveni din unirea numelor a doi celebri eretici, Arie și Geza. Arghezi este unul dintre autorii canonici din literatura română. După o altă ipoteză, numele poate veni de la numele bonei (Ergézi Rozália) care de fapt ar fi adevărata mamă. Arghezi publică primul său volum de versuri, «Cuvinte potrivite». Un an mai târziu, scrie într-o publicație pamfletară, la care «aderau» mai mulți tineri din acea vreme. În 1941, un astfel de pamflet, intitulat «Baroane», îi aduce mari neazuri în acea perioadă, ajungând din cauza acestuia să fie închis în lagărul din Târgu Jiu. Acesta a devenit lagăr de deținuți politici sub regimul Antonescu. În 2 octombrie 1943, Arghezi se destăinuia: «Îmi pare rău de întoarcerea printre oltenii mei în calitate de arestat, dar fiind cu ei într-un moment de acerbă încordare românească, mă simt, aș zice, în siguranță». Tudor Arghezi era oltean, tatăl și bunicul său născându-se și trăind o viață întreagă în Craiova și având rude la Târgu Carbonești, județul Gorj. În perioada în care a fost închis în lagărul de la Târgu Jiu, Arghezi l-a cunoscut pe Jean Bărbulescu, directorul ziarului Gorjeanul. În timpul în care a fost închis, poetul a scris numeroase creații, printre care și un elogiu al județului ce suna cam așa: «Gorjul e o regiune de surprize... Întâi, căci se cuvine să fie pus întâi, e gorjeanul. (...) E altfel de român și altfel de oltean». Nici în ceea ce privește gorjencele Arghezi nu are alte cuvinte decât de laudă: «Dacă n-ați văzut gorjencele acelea, cocoanele acelea în opinci și-n cojoc, cu chipul rotunjit într-o bogată năframă boerească, n-ați văzut nimic și duceți-vă să le vedeți». Arghezi moare în 1967, rămânând cel mai prolific autor de literatură din toate timpurile».</p>
4.	Strada Vasile Coheci	<p>Vasile Coheci (n. 24 octombrie 1922, Bălteni, Gorj; d. 8 iunie 1996) a fost un inginer și chimist român, membru corespondent al Academiei Române din 1991. A fost profesor universitar la Facultatea de Chimie a Universității Politehnica Timișoara.</p>
5.	Aleea Elvira Godeanu	<p>Elvira Godeanu (n. 13 mai 1904, București, România – d. 3 septembrie 1991) a fost o cunoscută actriță română de film, radio, teatru și voce formată la generația de aur a marilor artiști interbelici. A interpretat roluri extrem de variate, atât din literatura universală, cât și din cea română. Elvira Godeanu rămâne una din marile interprete ale rolului Zoe Trahanache din comedia lui Ion Luca Caragiale. A fost căsătorită cu Emil Prager, un cunoscut inginer constructor și arhitect din perioada interbelică. A fost distinsă cu Ordinul Muncii clasa II (1952) „pentru munca depusă cu ocazia «Centenarului Caragiale»”.</p>

6.	Aleea Francisc Milescu	Avocatul Francisc Milescu, fără îndoială una din marile personalități ale sfârșitului de secol XIX. A fost avocat, a fost președinte de Tribunal în Târgu Jiu, a fost primar al Târgu Jiului, a fost cel care a cheltuit din buzunarul propriu și a ridicat lângă Pasarelă o sală de teatru care a rămas în istoria teatrului drept Teatrul Milescu
7.	Aleea Victor Damaica	Victor Daimaca (n. 22 august 1892, Turnu Severin - d. 20 mai 1969, București) a fost un pedagog și astronom român. Victor Daimaca a urmat școala primară în orașul natal, apoi Liceul „Traian” pe care l-a absolvit în anul 1913. A obținut apoi licența în matematici la Facultatea de Științe a Universității din București având ca profesori renumiți matematicieni și astronomi, printre care Dimitrie Pompeiu, Gheorghe Țițeica, Anton Davidoglu, Nicolae Coculescu. A lucrat o vreme ca funcționar la București însă dorința de a regăsi cerul înstelat l-a determinat să ocupe o catedră de matematică în Târgu Jiu. Între anii 1929 - 1950 a fost profesor de matematică predând mai întâi la Școala de meserii din Vădeni și ulterior la Școala Normală de băieți din Târgu Jiu. Pe vremea când era profesor la școala normală din Târgu Jiu, septembrie-decembrie 1943, cu o lunetă aproape neprofesionistă, profesorul târgujian Victor Daimaca a descoperit două comete. Așadar, Târgu Jiul a avut un descoperitor de comete. Din anul 1949 a lucrat la Institutul Astronomic din București. S-a stins din viață la 20 mai 1969, la București.
8.	Aleea Iosif Keber	<p>Iosif Keber (n. 30 iulie 1897, Târgu-Jiu - d. 19 aprilie 1989) a fost un pictor român, specializat în pictura bisericească și restaurarea lăcașurilor de cult. Iosif Keber s-a născut la Târgu-Jiu în 1897, într-o familie de evrei de origine flamandă. Din cauza faptului că evreii erau considerați străini, Iosif Keber și familia sa au avut multe probleme de-a lungul vremii. Părinții săi, împreună cu el, s-au refugiat în Moldova, în timpul primului război mondial. A urmat gimnaziul „Tudor Vladimirescu” (astăzi colegiu național), unde i-a fost descoperit talentul pentru pictură de către profesorul său, Liviu Popa. În 1912, Iosif a obținut o medalie de aur într-un concurs organizat între licee.</p> <p>A urmat gimnaziul „Tudor Vladimirescu” (astăzi colegiu național), unde i-a fost descoperit talentul pentru pictură de către profesorul său, Liviu Popa. În 1912, Iosif a obținut o medalie de aur într-un concurs organizat între licee. După terminarea liceului s-a înscris la cursurile Școlii de arte frumoase din București, unde i-a avut ca profesori pe George Demetrescu Mirea și Costin Petrescu.</p> <p>A fost mobilizat în 1916 în Armata Română și a făcut armata la Infanterie, cu termen redus, drept de care se bucurau absolvenții liceelor, precum și ai Conservatorului de artă dramatică, ca fii ai Școlii de arte frumoase. A fost încorporat la Școala Militară de ofițeri de rezervă, din București, aflată atunci pe Dealul Spirii.</p> <p>Încă de pe băncile Școlii de Arte Frumoase de la București, Iosif Keber s-a</p>

		<p>făcut remarcat prin diversitatea stilurilor adoptate și prin stilul propriu pe care îl impregna pe material. A făcut pictură monumentală, gravură, desen, peisaj, portret sau natură statică. Studiile și le-a desăvârșit, însă, în străinătate, acolo unde s-a specializat în pictura bisericească.</p> <p>Perioada de creație a artistului poate fi împărțită în două mari etape: prima, de tinerețe, în care realizează lucrări în special din domeniul picturii de șevalet și a doua, de maturitate, închinată picturii monumentale.</p>
9.	Aleea Alexandru Ștefulescu	<p>Alexandru Ștefulescu (n. 24 martie 1856, Târgu Jiu, Gorj — d. 26 octombrie 1910, Târgu Jiu, Gorj) a fost un istoric al județului Gorj și al orașului Târgu Jiu. A urmat Școala Primară din orașul natal, ulterior mergând mai departe la Râmnicu Vâlcea, unde a absolvit cele 4 clase ale Seminarului, iar apoi la București, unde în 1877 a încheiat cursurile Seminarului Central.</p> <p>După ce și-a terminat studiile, Ștefulescu a revenit la Târgu Jiu, iar din anul 1879 a activat în cadrul Școlii Primare de băieți a orașului, în 1891 a devenit directorul aceleiași instituții, funcție ce o va deține până la moartea sa în 1910, exceptând anii 1900-1904 când a fost revizor școlar.</p> <p>A cercetat trecutul Gorjului, a învățat nenumărate limbi străine și a scris numeroase articole, a publicat documente și traduceri și a dat județului în care s-a născut monografii istorice de referință: "Gorjul istoric și pitoresc", "Mănăstirea Tismana", "Polovragi, "Istoria Târgu-Jiului", "Documente romano-salve referitoare la județul Gorj" ș.a, primele premiate de Academia Română.</p> <p>Pe linie muzeistică a depus multă stăruință în adunarea materialului de pe cuprinsul Gorjului pe care l-a parcurs în lung și în lat împreună cu inginerul Aurel Diaconovici, șeful Serviciului Tehnic al Județului Gorj, reușind cu sprijinul acestuia și al altor colaboratori să înființeze Muzeul Județean Gorj, al cărui director a fost și care astăzi îi poartă numele. Activitatea asiduă și meritele lui Alexandru Ștefulescu au fost apreciate atât pe plan local în Gorj, dar și pe plan central.</p> <p>Dupa o activitate neobosită, Alexandru Ștefulescu, s-a stins din viață la 26 octombrie 1910, în Târgu Jiu, fiind înmormântat în cimitirul orașului pentru care și-a dedicat o mare parte a activității sale.</p>
10.	Aleea Ion Popescu Voitești	<p>Ion Popescu-Voitești este un savant gorjean, care a avut o contribuție deosebit de importantă la dezvoltarea industriei extractive prin descoperirea de zăcăminte de sare și petrol. S-a născut în satul Voitești, din comuna Bălănești, aflată la numai câțiva kilometri de municipiul Târgu Jiu, acolo unde se află și casa memorială. A absolvit în anul 1898 Facultatea de Științe - secția de Științe Naturale a Universității București, după care a lucrat în mai multe școli și licee, inclusiv în Târgu Jiu. Prima sa lucrare de geologie, „Studiul geologic al văii Argeșului începând mai jos de Boteni și până mai jos de Nămăești”, i-a adus un premiu din partea Universității București, iar banii obținuți i-a folosit pentru a se perfecționa. A plecat la Viena, unde a lucrat sub îndrumarea renumitului paleontolog</p>

		<p>Diener și a urmat cursurile marelui tectonician al Carpaților, Uhlig. Și-a prezentat lucrarea de doctorat în iunie 1910, la Paris, unde l-a avut ca președinte de comisie pe marele stratigraf și tectonician al Franței din acea vreme, Emil Haug. În timpul războiului din 1916-1918 a primit sarcina de a mări producția de petrol și de a găsi un nou masiv de sare. El a indicat adâncirea sondelor de petrol de la Solonț și Moinești, fapt care a dus la sporirea producției cu zece vagoane pe zi și a descoperit masivul de sare de la Sărata -Bacău.</p> <p>În anul 1919, a fost numit, pe bază de concurs de lucrări, profesor titular la Universitatea din Cluj și director al Muzeului de Geologie și Paleontologie. Ion Popescu-Voitești a participat cu peste 140 de comunicări la congrese naționale și internaționale. Marele savant a condus Institutul Geologic al României. După ce a ieșit la pensie, s-a retras în satul său natal, Voitești. El a fost toată viața mândru de originea sa și-a adăugat numele satului de baștină la numele de familie. El a lăsat în casa sa o veritabilă colecție paleontologică și de mineralogie.</p>
11.	Strada Constantin Brâncuși	<p>Constantin Brâncuși s-a născut la 19 februarie 1876 în satul Hobița, comuna Peștișani, din județul Gorj, într-o casă construită în întregime din lemn. Era cel de-al șaselea copil al plugarului C. Brâncuși. Marele artist își începe cursurile primare la Hobița și le încheie la Brădiceni. Temperament iscoditor și neliniștit, stăpânit de o puternică dorință de independență, pleacă foarte de timpuriu de acasă. Având doar 7 ani, părinții l-au găsit „fugit în lume“, la Târgu Jiu, unde se angajase la o boiangerie, și ca ucenic la o tâmplărie. La numai 13 ani (1893), vine la Craiova, angajându-se la prăvălia vestitului negustor Ion Zamfirescu, în a cărui casă este găzduit pe perioada studiilor. Aici, în puținele clipe de răgaz pe care le avea la dispoziție, reușește să cioplească, dintr-o lădiță de portocale, o vioară, la care, după ce-i pune cele patru strune, cântă cu îndemânare. La prăvălia lui Zamfirescu își câștigă primii admiratori, la îndemnul cărora, în toamna anului 1894, se înscrie la Școala de Arte și Meserii din oraș. Domeniul pe care se specializează este sculptura lemnului (din această perioadă datează câteva sculpturi din lemn: o casetă, un dulap, două rame în stil rococo, după moda vieneză a timpului). În anul 1898, termină cu succes cursurile Școlii de Arte și Meserii și se îndreaptă către Școala Națională de Arte Frumoase din București. Pasiunea sa pentru muzică nu se stinge nici în timpul facultății, el fiind pentru o perioadă membru al corului „Carmen“, condus de D. G. Chirescu. În timpul studenției la București îl are ca profesor pe Ion Georgescu, student sânguincios și disciplinat, a atras atenția profesorului său, care l-a remarcat, apreciindu-l pentru talentul său deosebit. Printre lucrările din timpul studenției se numără: Vitellius, bustul cunoscutului om politic oltean Gheorghe Chițu, ambele executate în 1898, un Cap al lui Laocoon, în 1900, precum și un Ecoșeu, răsplătit cu o medalie de bronz. La 27 de ani i se încredințează cea dintâi comandă pentru un monument public: bustul generalului Carol Davila. În 1904 părăsește România „fără alte mijloace decât cunoștințele însușite“, iar după o lungă călătorie prin Austria, Ungaria și Elveția ajunge în capitala</p>

		<p>Franței. Foarte importantă pentru cariera tânărului artist este experiența pe care o are în atelierul celebrului sculptor francez Rodin. Avea doar 30 de ani. Aici îl cunoaște printre alții și pe Henri Coandă, cu care va lega o strânsă prietenie. Știind că „nimic nu crește la umbra marilor copaci“, Brâncuși părăsește atelierul maestrului său la data de 27 martie 1907, pentru a-și deschide propriul atelier. Este momentul în care artistul român trăiește întoarcerea cu fața către izvoarele folclorice. De acum înainte va începe cascada marilor realizări artistice: „Ansamblul de la Buzău“, „Rugăciunea“ (operă care marchează „momentul depășirii influenței lui Rodin“), „Sărutul“, „Cumințenia Pământului“. Toate aceste lucrări îl vor impune pe Constantin Brâncuși pe pedestalul lumii artistice.</p> <p>Din 1910 renunță la modelaj și pictură, pentru a practica cioplitul direct. Una dintre operele lucrute acum este „Sărutul“ („La Baiser“). Printre lucrările de mare valoare ale artistului mai amintim: „Muza adormită“ (1909), „Pasărea măiastră“ (1910), „Prometeu“ (1911).</p>
12.	Aleea Romeo Popescu	Romeo Popescu (19 octombrie 1898, Rovinari – 9 decembrie 1931, Lehliu Gară) a fost un aviator român, deținător a trei recorduri naționale de zbor: de altitudine, de distanță în circuit închis și de durată de zbor
13.	Strada Teodor Costescu	Teodor D. Costescu (n. 30 martie 1864, Rovinari - d. 25 martie 1939, București) a fost un profesor și om politic român, membru de onoare (din 1934) al Academiei Române.
14.	Aleea Victor Popescu	Victor Popescu (n. 26 septembrie 1886, Valea cu Apă, Gorj – d. 1970) a fost un partizan român din Primul Război Mondial care a luptat împotriva germanilor.
15.	Aleea Nicolae Burlanescu - Alin	Nicolae Burlănescu-Alin (14 august 1869, Burlani, județul Gorj - 20 septembrie 1912, Bisericiani, județul Neamț) - poet și dramaturg. Și-a petrecut copilăria în satul Burlani, baștină părinților săi, Elisaveta și Nicolae Burlan, cizmar. Cu o întrerupere de 3 ani, când intră în armată (primind gradul de sergent), face liceul la Craiova (1892). Se înscrie, în București, la Facultatea de Litere și la Drept, luându-și licența în 1900. A fost institutor și director de școală la Zimnicea (1892-1894), copist-caligraf la Ministerul de Interne (unde ajunge șef de birou), corist la Opera din București, judecător la Hârșova, iar după ce, în 1901, se stabilește la Craiova, avocat, inspector financiar, funcționar de prefectură, profesor la Școala comercială. A mai îndeplinit funcția de contabil fiscal pentru județul Gorj (1901), precum și pe aceea de director al Poliției din Târgu Jiu (1903).
16.	Aleea Aurel Diaconovici	Aurel Diaconovici - 1861 -1931, inginer de profesie, participant în miscarea culturală gorjeana condusă de Alexandru Ștefulescu.
17.	Strada Liviu Dafinescu	Profesorul Liviu Dafinescu și-a legat numele definitive de ansamblul Doina Gorjului, reușind să-l revigoreze și să-l revolutioneze, a ocupat funcția de director între anii 1995-2004, când o suferință cumplită l-a răpus.

18.	Strada Gheorghe Uscatescu	George Uscătescu (n. 5 mai 1919, Crețești, Gorj - d. 11 mai 1995, Madrid) a fost un filosof, estetician, eseist, poet și sociolog român, membru de onoare din străinătate al Academiei Române de la 10 septembrie 1991.
19.	Aleea Christian Tell	Christian Tell (n. 12 ianuarie 1808, Brașov, Imperiul Austriac – d. 4/16 februarie 1884, București, România) a fost un politician și general român. S-a născut la Brașov pe 12 ianuarie 1808. Și-a făcut studiile la Colegiul Sfântul Sava din București, unde i-a avut ca profesori pe Gheorghe Lazăr și Ion Heliade Rădulescu. A fost influențat de către Ion Heliade Rădulescu, împărtășind abordarea moderată a acestuia, referitoare la afirmarea națională a românilor. Christian Tell s-a înrolat în forțele militare ale Imperiului Otoman, luptând în Războiul ruso-turc din 1828-1829, unde a primit gradul de căpitan. În 1830, intră în nou-formata armată a Țării Românești, avansând constant în gradele militare. În 1834 s-a căsătorit cu Târșița Ștefănescu, fiica unui mic boier oltean. În 1843, împreună cu Ion Ghica și Nicolae Bălcescu, a pus bazele societății secrete bucureștene Frăția - care a fost motorul revoluției de la 1848. De asemenea, a susținut în 1857 alegerea deputaților masoni pentru Divanul ad-hoc. La izbucnirea revoluției de la 1848, Christian Tell a mobilizat trupele pe care le comanda în sprijinul revoluționarilor din Țara Românească, ajungând să fie cunoscut sub numele de „sabia revoluției”. A fost prezent la adunarea de la 9 iunie 1848, care a emis <i>Proclamația de la Islaz</i> , fiind numit printre cei cinci membri ai guvernului provizoriu înființat în acel moment. Christian Tell a făcut de asemenea parte și din noul guvern provizoriu stabilit la București, iar după 19 iulie 1848 a fost membru al locotenenței domnești (împreună cu Ion Heliade Rădulescu și Nicolae Golescu). A militat pentru înființarea și înzestrarea Gărzii Naționale, fiind înaintat la gradul de general. După înfrângerea revoluției de la 1848, pentru Tell a urmat o perioadă grea a exilului în Franța și apoi în insula Chios și Smirna. Christian Tell s-a întors din exil în 1857. A fost participant activ (deputat, coordonator al Comisiei Centrale de la Focșani) în mișcarea unionistă, care a dus la dubla alegere ca domnitor în 1859 a lui Alexandru Ioan Cuza și la înființarea a statului unitar român. Tell a sprijinit domnitorul în efortul său de a consolida autoritatea publică și de a iniția reforme. Între decembrie 1862 și 1866, generalul a devenit ministru al Educației și Culturii, în guvernul Nicolae Kretzulescu, și încă o dată, între 1871 și 1874, în guvernul condus de Lascăr Catargiu.
20.	Aleea Pompiliu Marcea	Pompiliu Marcea (n. 20 octombrie 1928, Colibași, județul Gorj - d. 27 martie 1985, București) a fost un critic și istoric literar român, specialist în operele lui Ioan Slavici, Mihail Sadoveanu și Alexandru Sahia. S-a născut în jud. Gorj ca fiu al țaranului Ion Marcea și al soției sale, Maria (n. Andronie). A urmat școala primară în satul natal (1935-1942), Școala Normală de Învățători din Târgu Jiu (1942-1950) și apoi Facultatea de Filologie a Universității din București (1950-1954). După absolvirea studiilor superioare, a urmat o carieră universitară la aceeași facultate,

		ajungând în cele din urmă profesor universitar și șef al Catedrei de istoria literaturii române. În anul 1967 a devenit doctor în filologie. A lucrat o perioadă ca redactor la Editura pentru Literatură, apoi a devenit director la Editura pentru Literatură Universală (1964) și activist în aparatul Comitetului Central al Partidului Comunist Român. A predat temporar ca lector de limba română la universitățile din Paris (1963), Köln, Bonn, Aachen și Düsseldorf (1970-1973). A fost decorat în 1964 cu Ordinul Muncii clasa a III-a „pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului, cu prilejul celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei”.
21.	Aleea Nicu Milosescu	Nicu Miloșescu a fost fondatorul primei tipografii moderne din Târgu-Jiu. S-a născut la Cerneți, în jud. Mehedinți, și a urmat cursurile școlii primare la Drobeta Turnu-Severin. Ulterior a fost ucenic într-o tipografie severineană, filială a tipografiei „Samilea” din Craiova. În jurul vârstei de 20 de ani s-a stabilit la Târgu-Jiu, unde a achiziționat o tiparniță și, pe la 1880, a fondat o tipografie proprie într-o clădire din zona centrală a orașului (pe actuala stradă Tudor Vladimirescu). Astfel, tipograful Nicu Miloșescu este unul dintre inițiatorii mișcării culturale ce cuprinde o serie de scriitori talentați, editând publicații precum: „Vulcanul”, „Parângul”, „Jiul”, „Ardeul”, „Șezătoarea Săteanului”, „Amicul Tinerimei”, „Bunul Prietin”. La inițiativa sculptorului Witold Rolla Piekarski, Nicu Miloșescu a înființat, în 1894, prima tipografie modernă din orașul Târgu-Jiu. Ulterior, în 1895, a deschis o librărie proprie. Totodată, în clădirea tipografiei a luat ființă și o legătorie de cărți.
22.	Aleea Emanoil Păroianu	Emanoil Păroianu s-a născut, conform actului de stare civilă, la data de 15 martie 1860 în localitatea Isvoarele din județul Gorj fiind unul dintre numeroșii membrii ai familiei Păraianu care s-au remarcat în societate ca distinse personalități ale țării. A fost fiul lui Constantin și Maria Păraianu, prenumele său din actul de naștere fiind „Manolache” iar în data de 25 martie, același an, atunci când a fost botezat, ca naș de botez a avut pe Gheorghe Crăznaru, mare proprietar și un remarcabil personaj politic al județului. După ce a urmat cursurile Liceului Militar din Iași și-a început cariera militară la Regimentul 1 Dolj de unde s-a transferat ulterior la Regimentul 18 Gorj. În anul 1910, Căpitanul Emanoil Păraianu a demisionat din armată consacându-și restul vieții literaturii și politicii fiind imediat ales consilier comunal și mai apoi deputat.
23.	Strada Gheorghe Tătărescu	Gheorghe Tătărescu (n. 21 decembrie 1886, Poiana (astăzi un sat al comunei Turburea), Gorj - d. 28 martie 1957, București) a fost prim-ministru al României în perioada 1934-1937 și în perioada 1939-1940. Gheorghe Tătărescu a deținut și alte portofolii ministeriale; a fost martor al acuzării în procesul lui Lucrețiu Pătrășcanu. Numele lui s-a ortografiat și Tătărescu în epocă. Este absolvent al Liceului „Carol I” din Craiova. A fost ambasador la Paris din 1938 și până la 1 septembrie 1939, când a fost

		<p>chemat în țară (și în locul lui a fost trimis de la Varșovia Richard Franasovici). La Muzeul Olteniei se află expus stiloul din aur cu care Tătărescu a semnat tratatul de asistență mutuală româno-francez ce garantează siguranța unității naționale române după Primul Război Mondial. S-a căsătorit cu Arethia Tătărescu în 1906, președinta Asociației Femeilor din Gorj, implicată în ridicarea monumentelor lui Constantin Brâncuși la Târgu-Jiu.</p> <p>Gheorghe Tătărescu era fiul generalului Nicolae Tătărescu (1850-1916) din satul Vlădueni, comuna Bîlteni-Gorj și al soției sale Speranța, născută Pârâianu (1858-1920).</p>
24.	Aleea Arethia Tătărescu	<p>Arethia Tătărescu (născută Arethia Piteșteanu, n. 16 - 1889, București - d. 1968, București) a fost soția lui Gheorghe Tătărescu. S-a implicat în activități de valorificare a artei și tradițiilor populare gorjene. A fost președinta Ligii Naționale a Femeilor. În această calitate a susținut realizarea Ansamblului Sculptural Constantin Brâncuși din Târgu Jiu, a contribuit la restaurarea casei memoriale a lui Tudor Vladimirescu din Vladimir, la transformarea casei Ecaterinei Teodoroiu în casă memorială și a organizat numeroase expoziții. În 1935 a primit titlul de Cetățean de onoare al orașului Târgu Jiu. După 1947 a avut de suferit represiuni din partea regimului comunist.</p>
25.	Aleea Nicolae Hasnaș	<p>Doctorul Nicolae Hasnaș a fost nu doar un binefăcător care a reușit să salveze multe vieți, ci și un om politic important, susținător al înzestrării Armatei, cu un spirit naționalist dezvoltat. Acesta a înființat primul orfelinat din România, chiar în timpul Primului Război Mondial. Doctorul Nicolae Hasnaș s-a stabilit la Târgu-Jiu după studii strălucitoare la București. Înainte de a veni aici, a lucrat o scurtă perioadă la Sulina, un adevărat loc de ucenicie. A venit la Târgu-Jiu în 1908, în calitate de medic primar, dedicându-se în modestul târg de pe valea Jiului superior, cu sânguință și dăruire salvării vieții și sănătății locuitorilor. A intrat în Partidul Liberal, condus la venirea sa de Tache Frumușanu și a făcut parte din Liga Culturală, împreună cu elita intelectuală a Gorjului. Nicolae Hasnaș a fost liderul cercetașilor din Gorj. Nicolae Hasnaș a ținut să se implice în luptele din Primul Război Mondial, cu toate că nu era obligat și a condus Spitalul Zona Interioară. De asemenea, medicul a înființat și primul orfelinat din România.</p>
26.	Aleea Gheorghe Magheru	<p>Gheorghe Magheru (n. 8 aprilie 1802, Bârzeiu de Gilort, județul Gorj - d. 23 martie 1880, București) a fost un comandant militar în oastea lui Tudor Vladimirescu (1821), apoi comandant în războiul ruso-turc din 1828-1829, vâtaf al județului Romanai (din 1831), ministru de finanțe în cabinetul revoluționar din Țara Românească în anul 1848, apoi, temporar, comandant general al trupelor revoluționare din Țara Românească. La 10 octombrie/28 octombrie 1848, Magheru s-a refugiat</p>

În Transilvania, iar de acolo la Triest și în cele din urmă la Viena.
În 1857 s-a reîntors în Țara Românească, unde a redevenit activ politic.

SAT PESTEANA - JIU - COMUNA BÂLTENI

1.	Strada Dinca Schileru	<p>Dincă Schileru s-a născut într-un sat din plaiul Vâlcan, iar, după ce s-a căsătorit, s-a mutat, în anul 1868, în comuna de reședință a soției, la Bâlteni, în județul Gorj, unde a trăit până la sfârșitul vieții. Și-a câștigat existența mai întâi dintr-un atelier de croitorie, impunând modelul costumului popular local și apoi din negoț și agricultură. „Pe la 1880, avea acum 34 de ani, era unul dintre cei mai importanți proprietari funciari locali, priceput în cultura cerealelor, pomilor fructiferi și viței de vie. Creșterea cailor se adăuga precum o pasiune de suflet. A construit mori și joagăre și a achiziționat spații întinse de pădure“, spune istoricul Cornel Șomăcu, secretar general al filialei Gorj al societății de Științe Istorice din România. Notorietatea câștigată ca urmare a rezultatelor economice înregistrate l-a propulsat și în viața publică. „Fără intervenția administrației sau guvernului, a fost ales de țărani gorjeni în Consiliul local, în anul 1876. Consilier și vicepreședinte în deceniul care a urmat, Dincă Schileru s-a remarcat prin vehemența și curajul opiniilor sale care au culminat cu un atentat la adresa vieții sale, din fericire nereușit, în 1880“, precizează istoricul gorjean.” Pentru că a scăpat cu viață din atentat, el a ridicat pe marginea drumului care leagă Gorjul de județul Dolj un monument înfățișând un înger. În seara de vineri, 24 octombrie 1880, pe când avea 34 de ani, întorcându-se de la ședința Consiliului Județean, de la Târgu Jiu, Dincă Schileru a fost împușcat, într-un atentat pus la cale de doi săteni, Grigorie Bâlțeanu și Dumitrache Șandru, primul fiind chiar primarul comunei. La proces, acesta a recunoscut că-l invidia pe Dincă pentru succesele sale economice pe care le avea în comuna unde era considerat venetic, el fiind din Schela.</p> <p>În anul 1879, Dincă Schileru a început o lungă carieră de parlamentar în gruparea liberală condusă de C.A. Rosetti și, mai târziu, de urmașii acestuia. A fost ales deputat, cu intermitențe, până în 1911, în Colegiul III din Gorj, cu toate că n-a făcut decât 42 de zile de școală. În mod corect se afirmă că dincolo de exagerări, Schileru nu a fost doar un personaj pitoresc, nici «apostolul imaculat al satului gorjan» și nici politicianul urmărit exclusiv de interesele sale“, arată Cornel Șomăcu. Dincă Schileru era mândru de originea sa țărănească și o recunoștea peste tot.</p>
2.	Strada Petroliștilor	<p>Drumul care duce la sondele de petrol înca din 1945 când zona a fost împânzită de o mulțime de sonde conduse de chiromnici. În 1948 sub egida Sovrompetrolului s-au început forajele a mai multor sonde pe Valea Romanatului, la Bâlteni, unde săpase Dincă Schileru.</p>

3.	Strada Pieței	Este atât de agreabil să colindăm piața locală pentru a găsi produse proaspete, fructe și legume de sezon, brânzeturi și produse din carne cu care să ne umplem plasele. În multe sate gorjene, piața săptămânală e un loc plăcut de întâlnire cu producătorii.
4.	Strada Serafim Duicu	Serafim Duicu (6 august 1938, Tismana, județul Gorj - 19 octombrie 1996, Târgu Mureș) - folcloriști și istoric literar. Este fiul Elenei (născută Răcoina) și al lui Serafim Duicu, tâmplar. A urmat clasele primare în satul natal. După studii pedagogice la Târgu Jiu și Craiova (absolvite în 1956), face studii universitare de filologie la Cluj (1956-1961). Funcționează ca profesor la Blaj (1961-1964), asistent universitar la Târgu Mureș (1964-1974), redactor la „Vatra” (1974-1978), profesor la Academia de Artă Teatrală din Târgu Mureș (din 1978), consilier-șef al Inspectoratului pentru Cultură al județului Mureș (1990-1992), secretar de stat în Ministerul Culturii (1995), redactor la revista „Școala ardeleană” (1992-1993). Colaborează la „Steaua”, unde a debutat (1967), „Tribuna”, „Steaua roșie” (Târgu Mureș), „Familia”, „Orizont”, „Cuvântul liber” (Târgu Mureș), „Ateneu”, „România literară” și „Cronica”. Principala sa lucrare de istorie literară este, <i>Vladimir Streina</i> , alte trei lucrări, despre Gheorghe Șincai (1983), Samuil Micu-Clain (1986) și Petru Maior (1999), nu sunt, ca multe apărute în seria „Pe urmele lui...” a Editurii Sport-Turism, doar agreabile descrieri ale peregrinărilor celor evocați, ci temeinice lucrări de istorie literară, datorate unui bun cunoscător al operei și vieții personalităților studiate. A alcătuit ediții din scrierile lui Ion Pop-Reteganul, Septimiu Bucur, Iosif Blaga etc. A editat și folclor.
5.	Strada Eugen Dorcescu	Eugen Dorcescu (18 martie 1942, Târgu Jiu) - poet, prozator și eseist. Este fiul Alexandrei (născută Dorcescu) și al lui Eugenie Berea, învățători. A absolvit liceul la Craiova, în 1961, și Facultatea de Filologie din Timișoara (1961-1966). Și-a luat doctoratul în filologie în 1975, cu teza <i>Metafora poetică</i> . Debutează în „Luceafărul” (1970) și editorial, cu volumul de versuri <i>Pax magna</i> (1972). A fost cercetător la Institutul de Cercetări Socio-Umane „Titu Maiorescu” din Timișoara (1966-1985), redactor, redactor-șef și director la Editura Facla (1985-1990), redactor la Editura de Vest (1991-1995), apoi redactor-șef la Editura Amarcord. Tipologic, poetul tinde spre un clasicism al rigorii constructive. Această opțiune este susținută și de trăsăturile ce țin de profilul său individual: elevație, austeritate. Câteva din volumele sale fac parte dintr-un amplu proiect de transpunere în versuri a textelor sacre: <i>Psalmii în versuri</i> (1993; Premiul Filialei Timișoara a Uniunii Scriitorilor), <i>Ecclesiastul în versuri</i> (1997) și <i>Pildele în versuri</i> (1998) dau măsura anvergurii vocației de poet religios al lui Dorcescu. Astfel, în <i>Psalmii în versuri</i> , aspirația pe care poetul o plasa într-un timp medieval, al visului, își găsește locul în pura transcendență: „cetatea păduroasă”, cetatea de vis și Civitas Dei se suprapun.

6.	Aleea Nicolae Diaconu	<p>Nicolae Diaconu (12 noiembrie 1947, Țicleni, județul Gorj) - poet, traducător și publicist. Este fiul Mariei (născută Digă) și al lui Ioan Diaconu, țărani. A urmat școala primară în localitatea natală, gimnaziul la Târgu Cărbunești, iar din 1962 a fost elev al Liceului „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu. După bacalaureat (1966), a devenit student la Facultatea de Filologie, secția română-italiană, a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj. Coleg de serie cu Ion Mircea, Adrian Popescu și Marcel Constantin Runcanu, a făcut parte din Cenaclul Echinoc și din redacția revistei cu același nume (1970-1971).</p> <p>După licență, timp de un an, a fost profesor la Liceul Viticol din Isaccea (județul Tulcea). În 1972, s-a mutat la Târgu Jiu, unde a lucrat, la început, ca redactor la ziarul „Gazeta Gorjului”, apoi, din 1973, ca documentarist la Casa Corpului Didactic Gorj. După 1990, a fost consilier la Inspectoratul pentru Cultură al județului Gorj.</p> <p>Editorial, debutează în 1976, cu volumul de versuri <i>Călătorie spre ceilalți</i>. De asemenea, a inițiat sau a participat la realizarea unor antologii de literatură, editate la Târgu Jiu: <i>Gorjul literar</i> (1975, 1977, 1980) și <i>Hyperion</i> (I, 1980), colecția „Brâncușiana”. Este director fondator (din 1995) al revistei „Brâncuși” și al Editurii Fundației „Brâncuși” din Târgu Jiu.</p> <p>Deseori dependentă de modele (Eminescu, Blaga, dar și Teohar Mihadaș, Nichita Stănescu, Ioan Alexandru și Adrian Păunescu), poezia lui Diaconu are, în momentele ei privilegiate, o configurație originală, mai ales în poemele marcate de o melancolie a descendenței, a imperfecțiunii.</p>
7.	Strada Romulus Diaconescu	<p>Romulus Diaconescu (2 octombrie 1942, Bălănești, județul Gorj - 28 februarie 2003, Craiova) - prozator și cronicar dramatic. Este fiul Leonorei (născută Pătrășcoiu) și al lui Sebastian Diaconescu, funcționar. A urmat școala elementară în Bălănești, Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu (1956-1960) și Facultatea de Filologie a Universității din București (1960-1965). A devenit doctor în teatologie cu teza <i>Condiția umană în dramaturgia postbelică</i> (2002). Redactor și șef de secție la ziarul „Înainte” din Craiova (1966-1974), redactor și redactor-șef adjunct la „Ramuri” (1974-2003).</p> <p>Din 2002 este cercetător la Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” și profesor la Facultatea de Filologie, secția teatru, din Craiova. A debutat publicistic în „Viața studentescă” în 1963 și editorial în 1976, cu volumul de reportaje <i>Timpul din ziduri</i>. A colaborat la „Contemporanul”, „România literară”, „Luceafărul”, „Tribuna”, „Suplimentul literar al «Scânteii tineretului»”, „Teatrul”, „Vatra”, „Convorbiri literare” și „Spirit românesc”.</p>

8.	Strada Dimitrie N.Ciotori	Dimitrie N. Ciotori (15 octombrie 1885, Săcelu, județul Gorj - 21 aprilie 1965, Londra) - prozator și politician. Fiu al lui Nicolae Ciotori, agricultor, Ciotori este absolvent al Școlii Normale din Craiova. După ce funcționează ca învățător în mai multe sate din Oltenia, se specializează, cu sprijinul lui Nicolae Iorga, în chestiuni de cooperare, urmând o școală în Suedia. După absolvirea Facultății de Drept la Universitatea din București, Ciotori se angajează, în 1916, ca interpret, pe lângă Legația Română din Stockholm și se dedică diplomației. În 1920 era viceconsul, iar după un an, secretar al misiunii române la Liga Națiunilor. Este transferat ca atașat de presă la Legația Română din Londra, unde se împrietenește, între alții, cu Nicolae Titulescu și cu Ion Antonescu, viitorul mareșal, între 1923 și 1936, elaborează aici lucrări despre cultura și realitățile românești. S-a afirmat cu volumul de proze scurte <i>Calea Robilor</i> (1912), o suită de legende concepute într-o viziune personală, evitând pastișarea unor motive folclorice.
9.	Aleea Elisabeta Bușneag	Elisabeta Bușneag (31 martie 1926, Aninoasa, județul Gorj) - traducătoare și editoare. Este fiica Mariei (născută Năsturică) și a lui Avram Bușneag, țaran. A urmat Liceul „Elena Cuza” din Craiova, pe care l-a absolvit în 1944, iar studiile universitare și le-a făcut la Facultatea de Litere și Filosofie din București, luându-și licența în 1948. Timp de 2 ani a funcționat ca bibliotecară la Așezămintele Culturale „Nicolae Bălcescu”, conduse în acea vreme de George Ivașcu. Între anii 1950 și 1983, a depus o remarcabilă activitate ca redactor la secția de poezie a Editurii pentru Literatură și, apoi, a Editurii Eminescu. A debutat în publicația liceală „Revista noastră”. A debutat editorial cu traducerea din limba germană a volumului de poezii <i>Copacul cel bătrân</i> de Werner Bossert (1962). S-a consacrat însă transpunerilor din 20 literature franceză, realizând tălmăcirii din operele lui Honore de Balzac, Alexandre Dumas, Francois Mauriac, Andre Maurois, Bernard Clavel, Yves Gandon și alții.
10.	Aleea Ion Deaconescu	Ion Deaconescu (7 martie 1947, Târgu Logrești, județul Gorj) - poet, prozator și traducător. Este fiul Auricăi (născută Stănescu) și al lui Marin Deaconescu, funcționar. Face Liceul „Tudor Arghezi” din Craiova (1961-1965) și studiile universitare în cadrul Facultății de Filologie a Institutului Pedagogic din Craiova (1965-1968), continuate, între 1968 și 1972, la Facultatea de Filologie a Universității din București. În 1983 obține doctoratul în filologie, cu teza <i>Proza română și iugoslavă în context european</i> . Lucrează ca profesor de gimnaziu (1968-1977), asistent la Universitatea din Craiova (din 1977), unde parcurge toate treptele ierarhice ale carierei didactice, devenind profesor în 1997. Între anii 1984 și 1990 a fost lector de limbă, cultură și civilizație română la universitățile din Skoplje, Novi Sad și Belgrad. Colaborează la reviste literare din țară - „Convorbiri literare”, „Manuscriptum”, „Orizont”.

		<p>„Ramuri”, „România literară”, „Secolul 20”, „Steaua”, „Tribuna”, dar și din străinătate - „Kulturen Jivot”, „Lumina”, „Macedonian Review” (Macedonia și Serbia), „Balcanica” (Italia), „Il Mument” (Malta) și „Nouvelle Europe” (Luxemburg).</p> <p>Debutază în 1968, cu poezia <i>Pastel</i>, în ziarul „Înainte” din Craiova. Debutul editorial are loc în 1981, când va reuși să publice, în volumul colectiv <i>Unsprezece poeți</i>, ciclul de poeme <i>Aparat de fotografiat sufletul</i>. În această perioadă se va lansa într-o activitate culturală intensă, desfășurată îndeosebi în fostul spațiu iugoslav: traduce din Aco Sopov, Boris Visinski, Streten Petrovici, Petre Bakevski și își publică aici o serie de volume de poezie: <i>Strigătul memoriei</i>, 1985 (în macedoneană), <i>Mască pentru voce</i>, 1987 (în sârbă), <i>Zero dinamic</i>, 1994. De asemenea, participă la Serile de Poezie de la Struga, valorificând textele acelor reuniuni în antologia <i>Poezie și umanitate</i> (1986).</p>
11.	Strada Stoica Rioșeanu	<p>Stoica Rioșeanu a fost un diplomat foarte important în vremea lui Mihai Viteazul. Folosindu-i înțelepciunea dată mai ales de vârstă, boierul gorjean numai putea purta arme, domnitorul îi va încredința o serie de solii. Prima mențiune documentară în acest sens este cea datată în decembrie 1594, când domnitorul îi întărește mai mulți robi țigani: „Și cu acești mai sus-ziși țigani...a miluit doamna domniei mele pe boierul (domniei mele) jupan Stoica al doilea logofăt, pentru credincioasa și dreapta slujbă pe care au slujit-o domniilor noastre în țări străine”.</p> <p>Activitatea diplomatică a boierului Stoichiță a fost apreciată și în continuare. Astfel, prin documentul din 4 august 1599, voievodul îi recunoaște și îi întărește, lui Stoica mare vistier, mai multe sate din Ialomița și Gorj (Peștișani, Bâlta) „...pentru credincioasă și dreaptă slujbă pe care au slujit-o domniei mele în țări străine din tinerețea lui.</p> <p>boierul Stoica Rioșeanu a fost ctitorul mănăstirii Sfânta Treime din Strâmba. De asemenea, boierul gorjean a trăit 82 de ani (1538-1620). Se face cunoscut în administrația țării ca logofăt al II-lea începând cu 1588. În 1595 îl găsim pentru scurt timp ca strângător de biruri în județul Ialomița. Într-un document din 11 ianuarie 1597 apare în premieră ca mare vistier, dregătorie pe care o va deține timp de mai mulți ani.</p>
12.	Aleea Dumitru Brezulescu	<p>Dumitru Brezulescu s-a născut în urmă cu 136 de ani în localitatea Hirișești, din Novaci. Este una dintre cele mai luminate personalități din Oltenia, deși s-a stins din viață la o vârstă fragedă. S-a remarcat încă din perioada școlară prin talentul oratoric și preocuparea pentru cercetările arheologice folclorice.</p> <p>Dumitru Brezulescu a înființat Banca „Gilortul” în timp ce era student. A fost impresionat de situația grea a țăranilor care erau nevoiți să se împrumute la cămătări chiar și cu dobânzi de 120%, pentru a-și putea lucra pământul și, astfel, a decis să înființeze o organizație financiară.</p>
13.	Strada Vilhem Beneș	<p>V. (Wilhelm) Beneș (27 februarie 1907, Târgu Jiu - 26 aprilie 1960, București) - prozator și eseist. Fiu al lui Gotlieb Beneș, ceramist ceh stabilit la Târgu Jiu în 1900 și căsătorit cu Emma Hubner, de origine germană, Beneș urmează cursurile școlii primare și primii ani de liceu în</p>

		<p>orașul natal, își face studiile secundare la Craiova, se înscrie apoi la Academia Comercială din București și, în fine, frecventează cursurile Academiei de Arte Frumoase din Cluj. Debutează aici ca artist plastic într-o expoziție de pictură în alb-negru și este totodată profesor de desen, critic de artă și gazetar.</p> <p>Debutează aici ca artist plastic într-o expoziție de pictură în alb-negru și este totodată profesor de desen, critic de artă și gazetar. Revine apoi la București, cooptat fiind în conducerea Casei Școalelor. În 1942 era consilier al Editurii Gorjanu, iar după război și după anii de detenție, a funcționat ca redactor tehnic la Editura pentru Literatură. I-au rămas în manuscris câteva studii și eseuri de artă și primul din cele patru volume ale unui proiectat <i>Tratat de estetică și de teoria artei plastice</i>.</p> <p>Debutul scriitoricesc al lui Beneș se produce în anul 1935, când publică în „Pagini literare” două tablete, intitulate <i>Însemnări</i>. Nuvele - cele mai multe incluse apoi în volumele <i>Hanul roșu</i> (1938), <i>Semn rău</i> (1943) și <i>Îngerul alb</i> (1944) - și tablete literare va publica (semnând și V.B.) în „Pagini literare”, „Gând românesc”, „Națiunea” (Brăila), „Curentul literar”, „Sfarmă-Piatră” și „Gândirea”.</p>
14.	Aleea Vasile Băran	<p>Vasile Băran - (20 ianuarie 1931, Pojogeni, județul Gorj) - poet, prozator și publicist. Fiu al Anei și al lui Gheorghe Băran, țărani, Băran urmează liceul la Târgu Jiu și București, apoi Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, secția de ziaristică. A fost redactor la Agerpres, „Scânteia tineretului”, „Scânteia”, la secția de scenarii a Studioului Cinematografic București, secretar de redacție la „România literară” (1969-1989).</p> <p>Debutul dublu al lui Băran, cu <i>Gospodăria colectivă - izvor de bunăstare și belșug</i> și <i>Pe drumul fericirii (GAC Oltul, com. Teslui)</i>, apărute în 1961, se circumscrie speciei, mult frecventate în epocă, a reportajului literar contrafăcut în sensul pozitivului mobilizator, propagandistic. În continuare, autorul publică abundent în mai toate formele convenționale ale literaturii, distanțându-se parțial de finalitatea pur ideologică a începutului.</p> <p>După 1989, autorul va ilustra și tipul de literatură senzațională, precum în <i>Dracula, adolescentul blestemat</i> (1999). Ca eseist, Băran nu evită prețiozitățile și informațiile deficitare ale diletantului; <i>Monografii istorice</i> (2003) acordă credit unor ipoteze hazardate, pe linia dacologilor improvizați.</p>
15.	Aleea Dumitru Bălăeț	<p>Dumitru Bălăeț (8 noiembrie 1935, Crasna, județul Gorj) - poet, eseist și istoric literar. Este fiul Elenei (născută Seceleanu), țărăncă, și al lui Dumitru Bălăeț, țăran și picher de drumuri. După școala 22 onsecat de învățători din Târgu Jiu, își continuă studiile la Facultatea de Filologie (1954-1959) din București și își ia doctoratul cu o teză despre viața și opera lui Radu Ionescu. Este asistent și apoi lector la Facultatea de Ziaristică a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu”, devenită Academia cu același nume (1959-1989), instructor la Comitetul Central al PCR (1966-1968), inspector general în Comitetul Culturii și Educației Socialiste (1971-1973), bibliotecar la Biblioteca Centrată de Stat, lector</p>

		<p>principal la Comitetul pentru Presă și Tipărituri (până în 1977), redactor la „Revista română” pentru străinătate (1978), deputat de Gorj în Parlament (din 1992) și redactor-șef al organului de presă „Socialismul” (din 1991).</p> <p>Debutează cu versuri în „Luceafărul” (1960) și în volum cu <i>Topos Atopos</i> (1969). Lirica lui Bălăeț e, într-o măsură, de factură livrescă și intenționează recuperarea imagistică a protoistoriei, rescriind mituri sau preluând teme folclorice, dar și motive și 23onsec 23onsecrate, pe care le prezintă în cheie uneori tezist-ideologică. Tot de factură livrescă, dar în stilul lui Lucian Blaga, este poezia de inspirație diversă (meditație, pasteluri) din <i>Ce rămâne</i> (1974).</p>
16.	Aleea Ioana Andreescu	<p>Ioana Andreescu (24 ianuarie 1934, Stoina, județul Gorj) – prozatoare și etnolog. Face liceul la Craiova, luându-și bacalaureatul în anul 1953 și urmează Facultatea de Filologie a Universității din București (1953-1958), după care este angajată redactor la Editura pentru Literatură (1958-1972). În 1972 se stabilește în Franța, unde face studii de sociologie și antropologie la Sorbona și se specializează în sociologie la Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales (1976-1980). Își dă doctoratul de al treilea ciclu în antropologie socială, cu teza <i>La Sorcellerie au vingtieme siecle: pratiques magiques en Petite Valachie</i>, conducător științific fiindu-i Paul Henri Stahl.</p> <p>Își dă doctoratul de al treilea ciclu în antropologie socială, cu teza <i>La Sorcellerie au vingtieme siecle: pratiques magiques en Petite Valachie</i>, conducător științific fiindu-i Paul Henri Stahl. Face parte din colegiul de redacție al revistei „Cahiers de litterature orale”. În România a colaborat, între 1966 și 1970, la revistele literare, cu nuvele și fragmente de roman, debutând editorial cu volumul <i>Soare sec</i> (1968).</p>
17.	Aleea Nicolae I. Popescu	<p>Nicolae Al Lupului - (pseudonimul literar al lui Nicolae I. Popescu) (2 octombrie 1881, Brădiceni, județul Gorj - 13 iulie 1963, Craiova) - prozator. Părinții lui Al Lupului, Maria și Ion Popescu, păstrau tradiția unei boierii mărunte, care în linie paternă urca până la postelnicul Lupu Stolojanu din vremea domnitorului Gheorghe Bibescu. Al Lupului urmează școala primară la Brădiceni, gimnaziul „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu și o școală tehnică din București. Va încerca diverse profesii: învățător suplinitor, zugrav de biserici și ceramist, sufleor la teatru și ziarist. După o specializare în medicina socială, devine funcționar în Ministerul Sănătății, apoi director al școlii sanitare din Craiova.</p> <p>Descoperit de Charles Laugier, Al Lupului a debutat, în 1927, în „Arhivele Olteniei”. Ajunge a fi cunoscut de scriitorii craio-veni C.D. Fortunescu, Constantin Șaban-Făgețel, Eugen Constant, C.S. Nicolăescu-Plopșor, care îl vor publica în revistele conduse de ei: „Ramuri”, „Condeiu” și „Gând și slovă oltenească”. Pagini numeroase risipește în publicațiile provinciei sale: „Datina” (Turnu Severin), „Vara”, „Conștiința națională”, „Renașterea”, „Tribuna Olteniei”, și în câteva din capitală: „Adevărul literar și artistic”, „Universul literar”, „Revista</p>

		<p>Fundațiilor Regale” etc. Studiile etno-folclorice ale lui Al Lupului, grupate în seria <i>Cunoașterea satului</i>, au în vedere nunta, moartea, sărbătoarea Paștilor, dar și a goviilor și nedeielor, portul popular și locuința gorjeană, meșteșugurile din zonă.</p> <p>Literatura cu pronunțat specific oltenesc a lui Al Lupului este cuprinsă în volumele <i>Posada Gurenilor. Povestiri din alte vremi</i> (1929), în parte memorialistic, și <i>Povestiri oltenești. Locuri și oameni din alte vremi</i> (1946). Bogăția datelor etno-folclorice, istorice și toponimice, conținute de povestirile scrise în savurosul grai gorjean (autorul adăuga și un „vocabular” dialectal explicativ), oferă în subsidiar o posibilă monografie a zonei dintre Jiu și Cerna.</p>
18.	Aleea Maria Lătărețu	<p>Maria Lătărețu (n. 7 noiembrie 1911, Bălcești, Gorj — d. 27 septembrie 1972, Românești, județul Botoșani) a fost o cântăreață română de etnie romă ce a interpretat muzică tradițională și muzică populară. A fost una dintre cele mai îndrăgite interprete din domeniu, fiind numită pe rând: <i>Privighetoarea Gorjului</i>, <i>Crăiasa cântecului românesc</i>, <i>Prințesa cântecului popular românesc</i> sau <i>Ella Fitzgerald a României</i>. În cariera sa a susținut un număr mare de concerte, a realizat numeroase înregistrări discografice și a participat la un număr mare de emisiuni de radio și TV. Încă din copilărie, Maria Lătărețu a cântat la hore, nunți, petreceri boierești etc. La 13 ani fratele artistei, Ioniță Borcan, îi cumpără o chitară și o învață să se acompanieze. În 1928 ea se căsătorește cu violistul Mihai (zis Tică) Lătărețu din comuna Lelești și cântă împreună în mai toate satele din Gorj. Primele înregistrări ale Mariei Lătărețu au fost efectuate, pe cilindri de fonograf, la data de 19 iulie 1937. Apoi, pe 13 septembrie 1937, înregistrează la casa de discuri „Columbia”, sub supravegherea artistică a Arhivei de Folclor a Societății Compozitorilor Români (Arhiva Institutului de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu” de azi). Cântă prima oară la Radio București pe 29 august 1937.</p>
19.	Strada Nicolae Petre Emil	<p>Nicolae Petre Emil – (1939-2019), un celebru artist profesionist al muzicii populare românești, violonist de prestigiu din „garda veche” a Tarafului Gorjului.</p> <p>A fost pe rând, violonist, concert – maestru, dirijor al Ansamblului Doina Gorjului, viața sa fiind legată de activitatea desfășurată pe scenele țării și ale lumii, în slujba folclorului gorjenesc și românesc, vreme de aproape 60 de ani din viață. Ani de muncă neobosită pe care i-a dedicat Gorjului.</p>
20.	Strada Dumitru Filișanu.	<p>Dumitru Filișanu a întemeiat în 1636 în satul Crasna mănăstirea Crasna. După un secol de la întemeiere a decăzut la treapta de schit, pentru ca la 12 noiembrie 1752 să devină metoh al Episcopiei de Râmnic. Biserica, de tip bizantin, are pereți puțin înalți decorați cu un brâu de cărămidă sub streășină și cu arcuri ce par a se rezema pe o bogată colonadă ce înconjoară biserica, cu o singură turlă octogonală așezată pe o bază pătrată deasupra naosului. Pictura în frescă a fost realizată la 1757 în timpul egumenului Vartolomei Hotinescu și în primii ani ai secolului al</p>

		XIX-lea. Chiliile au fost realizate tot în secolul al XVIII-lea — corpul sudic, care cuprinde și clopotnița, celelalte dinspre nord au fost refăcute în secolul al XX-lea, pe locul celor vechi, ruinate.
21.	Strada Mircea cel Bătrân	Mircea cel Bătrân (n. 1355 – d. 31 ianuarie 1418) a fost domnul Țării Românești între 23 septembrie 1386 - noiembrie 1394 (sau mai 1395) și între ianuarie 1397 - 31 ianuarie 1418. În timpul lui Mircea cel Bătrân, Țara Românească a ajuns la cea mai mare întindere teritorială din istoria sa. Acest fapt a adus cu sine și o întărire a autorității sale, exprimată în titulatura pompoasă (care includea și titlul de despot „al țărilor lui Dobrotici”) și în reprezentarea numismatică. Podunavia din titlurile lui Mircea cel Bătrân era Timocul din Serbia de astăzi.
22.	Aleea Vasile Moangă	Vasile Moangă s-a născut în satul Brădiceni în anul 1753. La Târgu – Jiu s-a stabilit în anul 1771. A murit în 1849, la vârsta de 96 de ani. Vasile Moangă a fost un gorjean binecunoscut, un boier cu experiență în administrație și în viața comunității. Vasile Moangă a fost numit ispravnic împreună cu Papa Vladimirescu, fratele lui Tudor Vladimirescu. Vasile Moangă, sameșul județului Gorj, înainte de Revoluția din 1821 a fost unul dintre apropiații și asociații lui Tudor Vladimirescu, ajutându-l la pregătirea răscoalei și la recrutarea pandurilor. El a fost unul dintre boierii patrioți ai țării, care au avut legătură cu Tudor Vladimirescu, Iancu Jianu, Petrache Poenaru și a fost apreciat prin acordarea de ranguri, inclusiv cel de sameș la Comisia Cercetătoare din Valahia Mică.
23.	Aleea Constantin Savoiu	Constantin Savoiu s-a născut în anul 1812 a avut rangul de pitar. În 1859 deputatul Cosstantin Savoiu a votat pentru alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, ca domn al Țării Românești. A fost mare moșier, deținând moșii la Lupoia, Borăscu, Urdari, case la Târgu- Jiu ,etc. Constantin Savoiu a avut o îndelungată activitate parlamentară fiind deputat de Gorj, apoi senator de Mehedinți, în mai multe rânduri. A construit numeroase biserici și a donat la Târgu-Jiu o parte din terenul pentru înființarea Parcului Comunal și și-a adus contribuția la înființarea spitalului orașenesc.
24.	Aleea Vasile Lascăr	Vasile Lascăr s-a născut în anul 1852 la Șomânești, comuna Telești, într-o familie cunoscută, tatăl Manolache fiind membru al Tribunalului Județului Gorj și avocat al Mănăstirii Tismana, iar mama era strănepoata Elenei Cantacuzino, fiica domnitorului Șerban Cantacuzino. Până la sfârșitul anului 1906 Vasile Lascăr a fost de mai multe ori ales deputat și senator, susținând 139 discursuri, cuvântări și intervenții foarte apreciate. În perioada 22 noiembrie – 12 decembrie 1904 Vasile a fost ministru de interne în guvernul liberar condus de D.A.Sturza. În această funcție el a înaintat Parlamentului spre dezbatere proiectul Legii privind organizarea și funcționarea Poliției Române. Între anii 1879-1883 Vasile Lascăr a fost primar al Târgu – Jiului,

		perioada în care în oraș s-au ridicat construcții frumoase, pavarea unor străzi, s-a stabilit lista barierelor de intrare-ieșire din oraș.
25.	Strada Ioan C. Popilian	Comisarului de poliție Ioan C. Popilian a fost cel care a condus populația orașului Târgu-Jiu, într-un moment de cumpănă al ofensivei germane din Primul Război Mondial. La 14/27 octombrie 1916, conduși de comisarul de poliție Ioan C. Popilian, locuitorii orașului Târgu-Jiu au opus o rezistență dărză ofensivei armatei germane. Comisarul de poliție Ioan C. Popilian s-a născut la 3 decembrie 1879 la Turceni. Luptele de la Podul Jiului din 14/27 octombrie 1916 l-au adus pe Ioan C. Popilian în paginile de istorie. Acesta a dat dovadă de vitejie, spirit militar mobilizator și organizatoric. Orașul Târgu-Jiu rămăsese fără apărare. Colonelul Ion Anastasiu organizase o puternică contraofensivă la poalele Parângului. După spargerea frontului la Petroșani, trupele germane se apropiau de Târgu-Jiu. Comisarul de poliție Popilian, rămânând în oraș, a preluat comanda: a mobilizat sergenții pe stradă, a convins femeile și bătrânii să îi stea alături, cu alte cuvinte și-a improvisat o trupă ca să apere orașul. Noaptea a umplut Podul Jiului cu căruțe, dulapuri, pentru a-l baricada.
26.	Strada Traian Burtea	Născut la Tismana, mai exact în satul Ungureni pe la 1916, Traian Burtea a înființat în orașul natal primul atelier de cusături și țesături și mai apoi a pus bazele Cooperativei Meșteșugărești „Partizana”. Era după al Doilea Război Mondial și oamenii o duceau greu. Astfel, în 1950, Traian Burtea a înființat, alături de colaboratorii săi, la Tismana Cooperativa Meșteșugărească „Partizana”, subordonată Uniunii Cooperativelor de Producție „Textila Pitești”. Bazele primului atelier de țesături de la Tismana au fost puse de Traian Burtea, omul care a schimbat viața a mii de meșteșugari! Datorită lui avem și astăzi Cooperativa „Arta Casnică” Tismana.
27.	Aleea Constantin Bălăcescu	Constantin Bălăcescu - (18 apr. 1865, Bolboși, Gorj - 3 iulie 1913) Rămas orfan de părinți a fost întreținut de o rudă din Craiova, unde a învățat și a absolvit Școala de Arte și Meserii. La expoziția vernisată în 1888, odată cu absolvirea școlii, de față a fost regele Carol I, care a cumpărat bustul ce-l reprezenta, sculptat de tânărul absolvent Bălăcescu. În anul 1898, sculptorul a turnat bustul de bronz al revoluționarului Tudor Vladimirescu, care a fost amplasat la Baia de Aramă (1895). Interesat de tema Tudor Vladimirescu, sculptorul gorjean Constantin Bălăcescu, a revenit în țară și s-a dedicat realizării monumentului din Târgu-Jiu. În noiembrie 1898 monumentul a fost instalat în incinta Gimnaziului Real, care poartă numele merelui revoluționar gorjean.
28.	Strada Preda Buzescu	Preda Buzescu (n. sec. XVI - d. 1608) a fost mare postelnic sub Mihai Viteazul și a luat parte la evenimentele politice și militare importante ale domniei acestuia. Sub Radu Șerban, Preda Buzescu a îndeplinit diverse misiuni, așa cum, spre pildă, a fost solia pe care a purtat-o la curtea imperială

	a Habsburgilor. Luptător cu faimă și sprijin de nădejde al domniei, Preda a fost numit mare ban al Olteniei, dregătorie pe care a exercitat-o între 16 august 1602 și 19 mai 1608. Moare de o grea suferință înainte de 20 august 1608.
--	---

SAT COCORENI – COMUNA BĂLTENI

1.	Strada Dincă Schileru	Fecior de țărani moșneni înstăriți, nepot al lui Dinu Scheleru, vătaf de plai al Plaiului Vulcan și al lui Constantin Căpraru Beuran, plăieș din Schela, nepot de pandur de-al lui Tudor, Dincă Schileru este considerat primul țaran în Parlamentul României (1879- 1916). Dincă Schileru a făcut, în Oltenia, prima încercare rudimentară de a scoate petrol, în anul 1883. A construit o turlă de lemn și a început să foreze, dar a fost oprit de o erupție de gaze și apă sărată, fapt consemnat în arhivele Ministerului Agriculturii din acele vremuri. A fost deschizător de drumuri și în minerit, el descoperind la Schela, în comuna natală, singurul zăcământ de antracit din România care există și la ora actuală, dar se află în conservare. În anul 1879, Dincă Schileru a început o lungă carieră de parlamentar în gruparea liberală condusă de C.A. Rosetti și, mai târziu, de urmașii acestuia. A fost ales deputat, cu intermitențe, până în 1911, în Colegiul III din Gorj.
2.	Strada Cerbului	Cerbul este un mamifer ierbivor, trăiește aproximativ treizeci de ani și face parte din familia cervidae și categoria rumegătoare, este cel mai mare reprezentant al copitatelor. Animal sălbatic, timid, sfios care este vânat pentru carne, coarne și piele. Cerbul carpatin este animalul cu înfățișarea mândră, elegantă dar puternică. Lungimea corpului poate ajunge până la doi metri, iar părțile corporale sunt foarte bine echilibrate, fiind de talie mai mare decât cuita, coarnele lui sunt ramificate. Din când în când se zărește câte un cerb în această zonă.
3.	Aleea Sânzienelor	Sânzienele, drăgaica sau Floarea Sfântului Ioan Botezătorul - această plantă care înflorește în perioada solstițiului de vară este considerată a fi una magică, cu proprietăți tămăduitoare și mistice. Floarea de sânziene tratează peste 70 de afecțiuni, așadar este utilizată în medicină, cosmetică și chiar în arta culinară. Iată unde găsești flori de sânziene și cum beneficiezi de multiplele calități terapeutice.
4.	Aleea Piersicului	Piersicul – arbore ce atinge 8 m lățime, crengile sale sunt relativ drepte cu ramificații puține. Frunzele lui sunt pe margini ușor zimțate de formă lanceolată, având o lungime de 8-15 cm și o lățime de 2-4 cm. Florile sunt de culoare roză sau galbenă și o formă de cupolă. Piersicul este un pom fructifer ce rezistă la temperaturi de până la -30 grade Celsius. Piersicul predomină în livezile locuitorilor din aceasta zonă.

5.	Aleea Speranței	Este vălul naturii pentru a ascunde adevărul, clepsidră când crezi că ea s-a scurs, se întoarce în favoarea ta, bucuria nestatornică născută din ideea unui lucru viitor sau trecut, de realizarea căruia ne îndoim întrucâtva. Speranța este un mod de a face visurile să devină realitate fiind considerată visul celui treaz/ singura albină care face miere fără flori. Este o stare mentală, nu este același lucru cu bucuria atunci când totul merge bine, sau cu dorința de a investi în planuri care sunt destinate evident succesului, ci abilitatea de a munci pentru un lucru.
6.	Aleea Visinului	Are frunze lucioase, dințate pe margine, cu flori albe, și este cultivat pentru fructele sale, denumite <i>vișine</i> , care sunt globuloase, de culoare roșie-purpurie, cu nuanțe spre negru, acre-dulci. Gospodinele din zona folosesc fructele pentru a face gem, compot, etc
7.	Strada Dimitrie Maldarescu	Numele Măldărescu a apărut consemnat la sfârșitul secolului al XVII-lea. Pe strada Tudor Vladimirescu a locuit familia Măldărescu : boierul George Măldărescu cel care a semnat în anul 1719 scrisoarea către principele Eugen de Savoia, apoi moștenitorul său pitar Dimitrie Măldărescu care a decedat la data de 01.04. 1832 iar soția sa a închiriat cinci încăperi din casa sa, pentru prima școală de stat ce a fost vizitată în anul 1832 de către generalul Pavel Kiseleff, însoțit de Gheorghe Bibescu și Alexandru Ghica. Prima școală a găzduit la data de 30. 08. 1834 primul spectacol de teatru în limba română și primele cursuri în anul 1832, în prezent Casa Măldărescu, construcție arhitecturală de patrimoniu a intrat în proprietatea Fundației și Universității particulare <i>Jiul de Sus</i> , fiind renovată prin grija acționarilor Anica și Romel Merișescu.
8.	Vlad Voiculescu	Vlad Voiculescu (n. 1913, Târgu Jiu – d. 22 februarie 2001, București) a fost un medic renumit, membru titular al Academiei Române. Născut în 1913 la Târgu Jiu, Vlad Voiculescu a urmat cursurile Facultății de Medicină din București și apoi – reprezentant al Școlii Române de Neurologie a lui Gheorghe Marinescu – a urcat toate treptele ierarhiei universitare devenind, în 1967, 28arallel28 la Clinica de Neurologie a Institutului de Medicină și Farmacie din București. În paralel cu activitatea universitară a desfășurat o bogată activitate de cercetare la Institutul de Neurologie al Academiei Române, al cărui director a devenit în 1978, abordând teme interdisciplinare în domeniul epilepsiei, bolilor vasculare cerebrale, în studiul etiopatogeniei și diagnosticului hemoragiilor cerebrale, în bolile neuromusculare, precum și în problemele de bază ale neurofiziologiei. Rezultatele cercetărilor sale au fost publicate în peste 170 de lucrări, studii și articole, apărute în țară și străinătate. Ca recunoaștere a valorii științifice a contribuțiilor sale, Vlad Voiculescu a fost ales membru în Royal Society of Medicine (Londra), Société Française de Neurologie, membru de onoare al Academiei de Științe Medicale din România.

9.	Aleea Brândușei	<p>Brândușa – floare de primăvară/toamnă care încântă prin delicatețe, plante de leac. Brândușa de primăvară este comestibilă, în stare crudă, se folosește ca prevenție contra „frigurilor”, ca dezinfectant și cicatrizant. Florile uscate sunt folosite pentru ornarea ciocolatei/ prăjiturilor, planta conține uleiuri grase, fitosterol și este indicată în afecțiuni ale pielii, precum tratarea coșurilor/ ridurilor, redând elasticitatea și este antiinflamator.</p> <p>Brândușa de toamnă este denumită popular floarea morților, este folosită în scopuri medicale încă din timpuri străvechi, are efect antiinflamator, anticanceros, antireumatic, se folosește și în cazul bronșitei.</p>
10.	Strada Regele Mihai I	<p>Mihai I a domnit ca Rege al României între 20 iulie 1927 și 8 iunie 1930, precum și între 6 septembrie 1940 și 30 decembrie 1947. A fost unul dintre puținii foști șefi de stat din perioada celui de-al Doilea Război Mondial care au trăit și în secolul XXI. Fiu al principelui moștenitor Carol, Mihai a moștenit de la naștere titlurile de principe al României și principe de Hohenzollern-Sigmaringen.</p> <p>Timp de aproape o lună de zile, după 23 august 1944, Regele Mihai al României a găsit adăpost într-un superb conac din satul gorjean Dobrița. La conacul Dobrița, Regele Mihai, regina mamă și suita lor au stat ascunși ca să fie apărați de furia nemților, după ce țara noastră a întors armele împotriva Germaniei.</p>
11.	Aleea Irisului	<p>Irisul este una din cele mai îndrăgite plante de grădină, se remarcă prin aspectul său prețios și fragilitate, culoarea și mirosul discret. Simbolul - curcubeu, zeita mesageră a iubirii, este asociat comunicării, mesajelor și elocvenței, este floarea perfectă pentru transmiterea mesajelor de dragoste, apreciere sau prieteniei.</p> <p>Se distinge prin cele trei petale în forma de sabie, aflate la exterior și la celelalte trei petale aflate în interior.</p> <p>Irisul mov simbolizează înțelepciunea și complimentele, cel albastru credința și speranța, irisul galben simbolizează pasiunea, cel alb reprezintă puritatea.</p>
12.	Strada Privighetorii	<p>Privighetoarea este o pasăre uitată cumva în zilele noastre, dar prețuită de-a lungul timpului pentru glasul său melodos. Are penaj colorat modest. această mică zburătoare a fost dintotdeauna privită drept pasărea simbol a romantismului.</p> <p>Pentru vocea sa frumoasă, trilarile spontane și creative, privighetoarea a fost mereu o sursă de inspirație pentru numeroși poeți și muzicieni.</p>
13.	Strada Primăverii	<p>Primăvara este unul din cele patru anotimpuri, marcând tranziția de la iarnă spre vară. Din punct de vedere astronomic, marcarea începutului primăverii este de cele mai multe ori legată de echivalența dintre durata temporală a zilei și nopții denumită echinocțiu în astronomie.</p> <p>Întotdeauna primăvara și echivalentul său conceptual, filozofic și ideatic au însemnat dezghețul, topirea, trezirea la viață, reînnoirea și renașterea naturii, vieții și a societății.</p>

14.	Aleea Cireșului	Cireșul este un pom fructifer care face parte din genul taxonomic Prunus familia Rosaceae, atinge o înălțime cuprinsă între 6-8 m, rar 10 m înălțime, coroană circulară, sferică, crengile sunt în general scurte și groase. Coaja cireșului este de culoare cenușiu-roșcată, frunzele sunt în formă ovală, alungită, zimțate pe margini și ascuțite la capăt. Florile albe sunt grupate câte două sau patru, fructele pot fi de culori diferite, cu nuanțe de la roșu spre galben până la negru, ele fiind de formă sferică sau elipsoidală.
15.	Strada Maria Apostol	Maria Apostol a debutat în muzică la vârsta de 5 ani, pe scena Căminului cultural Runcu . Până la 14 ani a obținut locul întâi la toate concursurile ținute în județ, la 16 ani , în tabăra de copii de la Năvodari, a obținut locul întâi pe țară din 600 de concurenți. În anul 1973, la 19 ani Maria Apostol a obținut Trofeul Floarea din Grădină, cea mai înaltă distincție națională acordată unui tânăr artist, în toamna anului 1973 până în anul 1990 a activat la Ansamblul Artistic „Rapsodia Română,, din București, avându-i colegi pe Aneta Stan, Elena Merișescu, Gheorghe Turda sau Nelu Bălăsoiu. Maria Apostol a fost una din cele mai apreciate cântărețe a folclorului gorjean, comparată mereu cu Maria Lătărețu. În centrul Comunei Runcu, vis-a-vis de Căminul cultural din localitate, se găsește Casa Memorială „Maria Apostol,, ridicată în cinstea mării soliste de muzică populară, clădirea adăpostește lucruri personale, obiecte tradiționale din zona Gorjului dar și trofeul câștigat de aceasta la concursul „Floarea din Grădină,,.
16.	Aleea Eternității	Eternitatea reprezintă existența infinită în timp, constituind una din proprietățile de bază ale materiei. Termenul de eternitate în cultura populară înseamnă pur și simplu existență pentru un timp nelimitat, mai mult l-au folosit pentru a desemna o existență atemporală cu totul în afara timpului. Existența infinită temporală e denumită veșnicie. Aristotel unul din susținătorii conceptului, a pretins că a dovedit faptul că materia, mișcarea și timpul trebuie să fie eterne.
17.	Strada Grădiniței	Grădinița este o instituție educațională pentru copii preșcolari. Activitățile de bază realizate sunt: activități practice (desenatul/ interacțiunea socială), joaca, cântatul etc. Prima grădiniță a fost înființată în anul 1779, în scopul educării și îngrijirii copiilor.
18.	Strada Narciselor	Floare originară din nordul Africii, termenul de narcisă vine de la mitul frumosului tânăr Narcis din mitologia greacă, care s-ar fi îndrăgostit de chipul său, legenda spune că floarea a apărut la moartea sa, chiar pe mormântul său. În Gorj este vestită rezervația naturală Poiana Narciselor, la Tg-Jiu se serbătorește ziua narciselor în data de întâi mai.

19.	Aleea Liliacului	Liliacul este floarea ce semnifică misterul iubirii, care poate face ca o persoană să uite de sine în dragostea pentru altul. În funcție de culoare semnifică/transmite mesaje de dragoste sau sentimente prietenești. Liliacul este și un simbol al atracției irezistibile, de aceea tradiția populară spune că trebuie purtat de fetele care vor să se căsătorească pentru a chema ursitul. Se găsește de obicei pe la porțile localnicilor.
20.	Strada Jiului	Jiul este un râu în sudul țării, se formează prin unirea Jiului de Est cu Jiul de Vest în apropiere de Petroșani. Jiul are izvoarele în Carpații Meridionali, străbate mai multe orașe : Tg-Jiu, Petroșani, Craiova, Lupeni și primește ca afluenți principali Motrul și Gilortul. Se întinde pe o lungime de 339 km cu un bazin hidrografic în suprafață de 10469 km pătrați și are un debit de 95 metrii pătrați pe secundă.
21.	Strada Ghiocelului	Ghiocelul, floarea ce vestește primăvara, este originar din Europa și Asia, răsărind din pământul înzăpezit când iarna se lasă gonită departe. Numele său științific este Galanthus și înseamnă „flori albe ca laptele”. Ghiocelii răsar de multe ori înainte de topirea zăpezii și rezistă foarte bine la temperaturile scăzute. Despre ghiocel se spune că simbolizează speranța, prietenia, inocența, puritatea, alinarea și smerenia și multe persoane din zona respectivă cred că este de bun augur să cultive în propriile grădini aceste flori albe.
22.	Strada Bujorului	Floarea rară are o istorie fascinantă care pleacă dinaintea erei glaciare. Specialiștii o numesc floare relict glaciare și o consideră "supraviețuitoare" având în vedere că a răzbit până în zilele de astăzi. "Este o floare foarte rară și veche, o putem admira în curțile locuitorilor.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
COMUNA BĂLTENI

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR)
DIN SAȚELE APARTINĂTOARE COMUNEI BĂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Nr. crt.	Tip arteră	Denumire arteră	Delimitare arteră (origine-destinație)	Denumire veche	Număr total imobile partea dreaptă	Număr total imobile partea stângă	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7
Sat Moi							
1	Strada	Dincă Schileru	Hotar Rovinari - sat Vlăduțeni	E 79	112	172	
2	Strada	Salcânilor	E 79 – Călimăceanu Elena - Loredana	D.N. 65	48	47	
3	Strada	Lalelelor	Strada Salcânilor - Ciurea Angela	D.S. 68	17	22	
4	Alee	Teilor	Strada Salcânilor – Părpală Aurel Cristian	D.V. 27	2	4	
5	Alee	Brazilor	Strada Lalelelor – Stoican Filimon	D.S. 72	7	7	
6	Alee	Nucului	Strada Lalelelor – Toader Lucică	D.S. 70	4	4	
7	Alee	Stejarilor	Strada Lalelelor – Țăpu Grigore	D.S. 71	1	3	
8	Aleea	Mărgăritarului	Ciurea Alexandru – Bordâncă Victoria	D.S. 69	5	3	
9	Aleea	Lămâiței	E 79 – Strada Lalelelor	D.S.67	8	7	
10	Strada	Plopilor	E 79 – Biserică Moi	D.S. 66	20	20	
11	Aleea	Garofiței	Strada Plopilor – strada Plopilor	D.S. 68	11	5	

12	Aleea	Fagulii	Strada Plopilor – Teren extravilan	D.V. 38	6	4
13	Aleea	Lacurilor	E 79 – Stație pompare apa	D.S. 869	2	1
14	Aleea	Cocorului	E 79 – Teren extravilan	D.V. 25	2	2
15	Strada	Apicultorilor	E 79 - Strada Ungureni	D.S. 62	7	16
16	Aleea	Magnoliei	Strada Apicultorilor – Țițu Viorel	D.S. 63	3	1
17	Aleea	Nuferilor	Strada Apicultorilor – Izlaz comunal	D.V. 37	1	1
18	Strada	Ungureni	E 79 – Teren extravilan	D.S. 61	31	26
19	Aleea	Izlaz	Strada Ungureni – Izlaz comunal	D.S. 86	4	1
20	Aleea	Viorelelor	Strada Ungureni – Bărboi Marcela	D.V. 22	8	9
21	Strada	Gladiolelor	Strada Regele Mihai I – Popescu Stelian	D.S. 59	3	14
22	Aleea	Vânătorilor	E 79 - Strada Gladiolelor	D.S. 58	0	0
23	Aleea	Lavandei	Strada Gladiolelor – Dobroiu Lucian	D.S. 60	1	1
24	Aleea	Pinilor	Strada Mihai I - Teren extravilan	D.V. 19	11	3

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
COMUNA BĂLTENI

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR)
DIN SATELE APARTINĂTOARE COMUNEI BĂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Nr. crt.	Tip arteră	Denumire arteră	Delimitare arteră (origine-destinație)	Denumire veche	Număr total		Observații
					imobile partea dreaptă	imobile partea stângă	
0	1	2	3	4	5	6	7
Sat Vlăduțeni							
1	Strada	Dincă Schileru	Sat Moi - sat Bălteni	E 79	179	173	
2	Strada	Sergiu Nicolaescu	Strada Bisericii – Dobroiu Marin	D.S. 52	47	39	
3	Aleea	Slt. Ion Simion	E 79 - Strada Sergiu Nicolaescu	D.S. 54	0	0	
4	Aleea	Slt. Dumitru Bărboi	Strada Sergiu Nicolaescu – Teren extravilan	D.S. 55	2	1	
5	Aleea	Slt. Vasile Militaru	E 79 – C.F.R.	D.V. 16	9	9	
6	Aleea	Slt. Mihai Cristian Oancea	E 79 - Strada Sergiu Nicolaescu	D.s. 51	0	0	
7	Aleea	Slt. Ion Fota	Strada Sergiu Nicolaescu – Teren extravilan	D.V. 17	1	3	
8	Aleea	Slt. Grigore Cătălin Haidău	E 79 - Strada Sergiu Nicolaescu	D.S. 50	0	1	
9	Aleea	Slt. Corneliu Bordei	E 79 - Strada Sergiu Nicolaescu	D.S. 57	4	1	
10	Aleea	Slt. Iuliu Cuznețov	Strada Sergiu Nicolaescu – Teren	D.V. 18		1	

1

11	Strada	Bisericii	extravilan Strada Sergiu Nicolaeșcu – E 79	D.S. 56	26	30
12	Strada	Trandafirilor	E 79 – E 79	D.S. 48	43	60
13	Aleea	Izvorului	E 79 – Teren extravilan	D.V. 15	0	0
14	Aleea	Crizantemei	Strada Trandafirilor – Teren extravilan	D.S. 74	0	1
15	Aleea	Florilor	Strada Trandafirilor – Teren extravilan	D.S. 73	0	0
16	Aleea	Slt. Valentin Merișescu	Strada Trandafirilor – Teren extravilan	D.S. 65	4	0
17	Aleea	Macului	E 79 – Oprea Dan	D.V. 9	3	0
18	Aleea	Slt. Gheorghe Digulescu	E 79 – Teren extravilan	D. V. 10	0	0
19	Strada	Gării	E 79 – Gară Vlăduțeni		1	1

[Handwritten signature]

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
COMUNA BĂLTENI

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR)
DIN SATELE APARTINĂTOARE COMUNEI BĂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Nr. crt.	Tip arteră	Denumire arteră	Delimitare arteră (origine-destinație)	Denumire veche	Număr total imobile partea dreaptă	Număr total imobile partea stângă	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7
Sat Bălteni							
1	Strada	Dincă Schileru	Sat Vlăduțeni – Sat Peșteana-Jiu	E. 79	177	112	
2	Aleea	Tudor Vladimirescu	E 79 – Colțescu Traian	D.S. 9	0	1	
3	Aleea	Tudor Arghezi	E 79 – Toroipan Viorel Sever	D.S. 8	0	1	
4	Strada	Vasile Coheci	E 79 – Teodor Costescu	D. S. 4	9	4	
5	Aleea	Elvira Godeanu	E 79 – Copaci Constantin	D.S. 7	2	2	
6	Aleea	Francisc Milescu	E 79 – Tătu Ion	D. S. 5	3	3	
7	Aleea	Victor Daimaca	E 79 – Teren extravilan	D. S. 9	0	1	
8	Aleea	Iosif Keber	E 79- Bucur Ion	D. S. 89	5	12	
9	Aleea	Alexandru Ștefulescu	E 79 – Bălan Ion	D. S. 10	2	1	
10	Aleea	Ion Popescu - Voitești	E 79 – Turbatu Robert Constantin	D. S. 14	1	2	
11	Strada	Constantin Brâncuși	E 79 – Biserică Bălteni	D.S. 90	16	12	
12	Aleea	Romeo Popescu	Vasile Coheci – E. 79	D.S. 11	42	37	
13	Strada	Teodor Costescu	E 79 – Țenea Marian	D. S. 3	36	36	
14	Aleea	Victor Popescu	Teodor Costescu – Teren extravilan	D. V. 91	7	0	
15	Aleea	Nicolae Burlănescu- Alin	E 79 – Copaci Grigore	D. S. 13	4	2	
16	Aleea	Aurel Diaconovici	E 79 – Biserica Bălteni	D. S. 12	0	6	
17	Strada	Liviu Dafinescu	E 79 - Teodor Costescu	D. S. 2	20	39	
18	Strada	Gheorghe Uscătescu	E 79 – Biserică	D. S. 1	6	3	
19	Aleea	Christian Tell	Emanoil Părăianu – Pascu Marius	D. S. 78	6	5	
20	Aleea	Pompiliu Marcea	Emanoil Părăianu -	D.S. 77		18	

21	Aleea	Nicu Miloşescu	Gheorghe Tătărescu Emanoil Părăianu - Gheorghe Tătărescu	D.S. 76	23	26
22	Aleea	Emanoil Părăianu	Gheorghe Uscătescu - Bicoi Modreac Gheorghe Ioan	D. S. 75	5	1
23	Strada	Gheorghe Tătărescu	E 79 - George Uscătescu	D. V. 4 + D.S. 79	16	4
24	Aleea	Aretia Tătărescu	E 79 - Piliică Cristinel	D.S. 6	4	5
25	Aleea	Nicolae Hasnaş	E 79 - Fălăuş Vasile	-	2	0
26	Aleea	Gheorghe Magheru	Tudor Costescu - O.S. Peşteana	D.V. 29	0	0

Handwritten signature

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
COMUNA BĂLTENI

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR)
DIN SATELE APARTINĂTOARE COMUNEI BĂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Nr. crt.	Tip arteră	Denumire arteră	Delimitare arteră (origine-destinație)	Denumire veche	Număr total imobile partea dreaptă	Număr total imobile partea stângă	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7
Sat Peșteana-Jiu							
1	Strada	Dincă Schileru	Hotar Bălteni – Hotar Cocoreni	DN 66; E 79	124	109	
2	Strada	Petroliștilor	E 79 - Hotar Ticleni	Dj 675	114	128	
3	Strada	Pieței	E 79 – C.F.R.	Dc 70 A	9	13	
4	Strada	Serafim Duicu	E 79 – Costache P. Grigore	Ds 15	14	11	
5	Strada	Eugen Dorcescu	DJ 675 – Petec Gheorghe	Ds 16	4	2	
6	Alee	Nicolae Diaconu	Dj 675 – Ds 18	Ds 17	0	0	
7	Strada	Romulus Diaconescu	Matei Maria – Popescu Lenuța	Ds 18	21	0	
8	Strada	Dimitrie N. Ciotori	Șchiopu Ion – Păuna Mița	Ds 19	11	0	
9	Aleea	Elisabeta Bușneag	Ds 18 – Ds 19		0	0	
10	Aleea	Ion Deaconescu	Dc 70 A - Marcu Dumitru	Ds 31	0	2	
11	Strada	Stoica Rioșcanu	Dc 70 A – Anghel Dumitru	Ds 30	6	2	
12	Aleea	Dumitru Brezulescu	Ds 30 – Tufiși Constantin	Dv 34		0	

13	Strada	Vilhem Beneş	Dj 675 – Drum de tarla	Dv 33	0	0
14	Aleea	Vasile Băran	Dj 675 – Cimitir	Ds 23	0	0
15	Aleea	Dumitru Bălăeţ	Dj 675 – Mangu Ştefania	Ds 24	3	2
16	Aleea	Ioana Andreescu	E 79 – D.s. 24	Dv 6	0	0
17	Aleea	Nicolae I. Popescu	E 79 – Mangu Tatiana	Ds 28	0	0
18	Aleea	Maria Lătăreţu	E 79 – Ciobanu Dumitru	Ds 29	2	0
19	Strada	Nicolae Petre Emil	Dj 675 – Goaic Sabina	Ds 21	0	12
20	Strada	Dumitru Filişanu	E 79 – Munteanu Constantin	Ds 22	7	5
21	Strada	Mircea Cel Bătrân	E 79 – Săulescu Dorel	Ds 26	26	27
22	Aleea	Vasile Moangă	Ds 26 – Părăluţa Polina	Ds 80	10	0
23	Aleea	Constantin Săvoiu	Ds 26 – Ds 80	Ds 81	0	0
24	Aleea	Vasile Lascăr	E 79 – Săulescu Grigore Ion	Ds 25	4	2
25	Strada	Ioan C. Popilian	E 79 – Ds 26	Ds 27	23	16
26	Strada	Traian Burtea	E 79 – Jupânică Miliian	Ds 20	14	12
27	Aleea	Constantin Bălăcescu	Ds 27 – Bădoiu Alex Mădalin	Ds 82	0	6
28	Strada	Preda Buzescu	Ds 19 – Ogaş Ciura	Dv 5	0	0

ROMÂNIA
JUDEȚUL GORJ
COMUNA BĂLTENI

DENUMIREA ARTERELOR DE CIRCULAȚIE (STRĂZILOR ȘI ALEILOR)
DIN SATELE APARTINĂTOARE COMUNEI BĂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Nr. crt.	Tip arteră	Denumire arteră	Delimitare arteră (origine-destinație)	Denumire veche	Număr total imobile partea dreaptă	Număr total imobile partea stângă	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7
Sat Cocoreni							
1	Strada	Dincă Schileru	Hotar Sat Peșteana- sat Cocoreni	E.79	140	89	
2	Strada	Cerbului	E.79 – teren extravilan	D.S.37	23	22	
3	Aleea	Sânzienelor	Strada Cerbului - Surdu Maria	D.S.85	1	4	
4	Aleea	Piersicului	Strada Cerbului- teren extravilan	D.S.87	0	1	
5	Aleea	Speranței	E79 - Ciobotea Ilie Eugen	D.S.45	2	1	
6	Aleea	Vișinului	E79 - teren extravilan	D.V.7	2	1	
7	Strada	Dimitrie Măldărescu	E79 - Pupăză Elena	D.S.42 ȘI D.S.44	26	20	
8	Aleea	Vlad Voiculescu	Aleea Brândușei - Puiu Vasile	D.S.88	1	0	
9	Aleea	Brândușei	Strada Dimitrie Măldărescu - Pănescu Constantin	D.S.43	6	4	
10	Strada	Regele Mihai I	E.79 – Cocoranu Vasile	D.S.46	0	3	
11	Aleea	Irisului	E79 - teren extravilan	D.S.34	4	2	
12	Strada	Privighetorii	E79 -Aleea Liliacului	D.S.47	5	6	

13	Strada	Primăverii	E 79 – Băiatu Ecaterina	D.V. 35	1	0
14	Aleea	Cireșului	E 79 – teren extravilan	D.S. 83	1	0
15	Strada	Maria Apostol	E79 - Mutu Tața	D.S.35 și D.S 40	43	25
16	Aleea	Eternității	E79 - teren extravilan	D.S. 32	1	0
17	Strada	Grădiniței	E79 - Strada Maria Apostol	D.S 41	1	0
18	Strada	Narciselor	E 79 - Ungureanu Nicolae	D.S. 33	1	5
19	Aleea	Liliacului	Strada Cerbului – Strada Privighetorii	D.S. 84	2	1
20	Strada	Jiului	E 79 -teren extravilan	D.V 31	0	0
21	Strada	Ghiocelului	E79- Strada Maria Apostol	D.S.39	0	0
22	Strada	Bujorului	E79 - Strada Maria Apostol	D.S.38	0	0

[Handwritten signature]